

Brüssel, 12.3.2018
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

**pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelvalve kohta ning millega
muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL**

(EMPs kohaldatav tekst)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

• Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Komisjon võttis täna vastu kapitaliturgude liidu süvendamise meetmete paketi ja avaldas ühtlasi teatise „Kapitaliturgude liidu elluviimine 2019. aastaks – kiiremini tulemusteni“. Paketti kuulub käesolev ettepanek, samuti investeerimisfondide piiriülese turustamise hõlbustamise ettepanek, nõuete üleandmise mõju kolmandatele isikutele täpsustava õigusakti ettepanek ja teatis väärtpaberitehingute asjaõiguslikke tagajärgi täpsustava õigusakti kohta.

Pandikirjad on krediidasutuse emiteeritud võlakohustused, mis on tagatud eraldatud varakogumiga, mille suhtes on võlakirjaomanikel kui eelisõigusega võlausaldajatel regressiõigus. Samas säilib võlakirjaomanikel ka õigus esitada emitendi vastu nõudeid tavavõlausaldajatena. Sellist kahekordset nõudeõigust tagatiste kogumi ja emitendi vastu nimetatakse kahekordse regressiõiguse mehhanismiks.

Pandikirju emiteerivad krediidasutused ning need on Euroopa pankadele oluliseks ja tõhusaks rahastamisallikaks. Need soodustavad hüpoteeklaenude ja avaliku sektori laenude rahastamist, toetades seeläbi laenamist üldisemalt. Pandikirjade oluliseks eeliseks varaga tagatud väärtpaberite ja muude sarnaste panga rahastamisallikate ees on riski jäämine panga bilanssi ning investorite vahetu nõudeõigus panga vastu. Seega võimaldavad pandikirjad pankadel anda laene mitte ainult rohkem, vaid ka turvalisemalt. See on üks põhjustest, miks pandikirjad olid finantskriisi kestel muude rahastamisvahenditega võrreldes suhteliselt edukad. Ajal, mil muud rahastamiskanalid jäid kuivaks, osutusid need Euroopa pankadele usaldusväärseks ja stabiilseks rahastamisallikaks.

Pandikirju soodustav ELi tasandi raamistik laiendaks nende kasutamist krediidasutuste stabiilse ja kulutõhusa rahastamisallikana, eriti vähemarenenud turgudel, et aidata rahastada reaalmajandust kooskõlas kapitaliturgude liidu eesmärkidega. Pandikirju soodustava raamistikuga tagataks samas investoritele laiem turvalisemate investeerimisvõimaluste valik ja see aitaks säilitada finantsstabiilsust. Liikmesriigid peavad kõnealused normid oma siseriiklikku õigusesse üle võtma, tagades sellega, et riiklikud pandikirjaraamistikud on kooskõlas käesolevas ettepanekus sätestatud printsipiipõhiste nõuetega. Seega peavad kõik pandikirjad kogu Euroopas järgima minimaalseid ühtlustamisnõudeid, nagu on sätestatud käesolevas ettepanekus.

Pandikirju soodustav raamistik on võetud komisjoni 2018. aasta töökavasse¹. Euroopa Komisjoni president kinnitas oma kavatsusavalduses, mis järgnes tema viimasele kõnele olukorrast Euroopa Liidus, et tugevama ja õiglasema siseturu tagamiseks tuleks pandikirju soodustav raamistik käivitada või selle ettevalmistamine lõpule viia 2018. aasta lõpuks². Komisjon kinnitas seda kavatsust kapitaliturgude liidu tegevuskava vahehindamise raames 2017. aasta juunis³.

Pandikirjade areng on ühtsel turul ebaühtlane: mõnes liikmesriigis on need väga tähtsal kohal, mõnes pigem mitte. Lisaks on neid Euroopa Liidu õigusaktides käsitletud vaid osaliselt. Ehkki pandikirju usaldatavusnõuete rakendamisel ja reguleerimisel mitmeti sooduskoheldakse, kuna need on madalama riskiga (nt peavad neisse investeerivad pangad

¹ COM(2017) 650.

² Euroopa Komisjon (2017). „Euroopa Liidu olukord 2017. aastal. Kavatsusavaldus president Antonio Tajanile ja peaminister Jüri Ratasele.“

³ COM(2017) 292.

reserveerima vähem regulatiivset kapitali, kui muudesse varadesse investeerimisel), ei ole pandikirja üldist olemust ELi õiguses terviklikult käsitletud. Sooduskoheldakse eelkõige pandikirju, mis vastavad direktiivi 2009/65/EÜ määratlusele⁴. Selle määratluse koostamisel peeti aga silmas konkreetset eesmärki – piirata vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeerimiseks loodud ettevõtjate (eurofondide) investeerimisvalikuid – ning see ei sobi kapitaliturgude liidu üldisemate poliitikaeesmärkidega.

Liidu pandivõlakirjade õigusraamistik peaks suurendama krediidasutuste suutlikkust reaalmajandust rahastada ning aitama arendada pandikirju kogu liidus ja eelkõige liikmesriikides, kus nende turg praegu puudub.

Raamistik suurendaks ka piiriüleseid kapitali- ja investeringuvooge. Nii toetaks see kapitaliturgude liitu ja aitaks eelkõige veelgi võimendada krediidasutuste suutlikkust toetada majandust laiemalt. Eelkõige tagaks see pankadele laia valiku turvalisi ja tõhusaid rahastamisvahendeid.

Raamistik koosneb direktiivist ja määrusest – neid kahte instrumenti tuleks käsitada ühtse paketina.

Käesolevas direktiivi ettepanekus sätestatakse pandikirjade põhiaspektid ja määratakse kindlaks ühine määratlus, mis on ühtseks ja piisavalt üksikasjalikuks lähtepunktiks eri finantssektoritele kehtivate usaldatavusnõuete kohaldamisel. Selles nähakse ette kõnealuse instrumendi struktuursed tunnused, pandikirjade avalik järelevalve, reeglid „Euroopa pandikirjade“ nimetuse kasutamiseks ning pädevate asutuste avalikustamiskohustused seoses pandikirjadega.

Kavandatava määrusega muudetakse peamiselt määruse (EL) nr 575/2013 (kapitalinõuete määrus) artiklit 129. Muudatuste lähtepunktiks on praegune usaldatavusnõuete kontekstis kohtlemine, kuid nendega lisatakse minimaalse ületagatuse ja asendusvaradega seotud nõudeid. Need tugevdaksid nõudeid kapitali sooduskohtlemisega hõlmatud pandikirjadele.

- **Kooskõla poliitikavaldkonnas praegu kehtivate õigusnormidega**

Ettepanek moodustab osa käimasolevast tööst, mille eesmärk on tagada pandikirjade piisav kvaliteet, et nende sooduskohtlemine oleks õigustatud ka edaspidi.

Selle aluseks on Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) käimasolev töö pandikirjade emiteerimise parimate tavade kaardistamisel⁵. Kõnesoleva tööga reageeritakse Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu (ESRB) soovitusetele, et kogu Euroopa Liidus tugevate ja ühetaoliste pandikirjaraamistike tagamiseks tuleks kindlaks teha parimad tavad ja neid jälgida⁶.

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁵ EBA aruanne ELi pandikirjade raamistike ja kapitalikäsitlemise kohta, EBA 2014; Euroopa Pangandusjärelevalve aruanne – Pandikirjad: soovitused pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis, EBA (2016).

⁶ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus ESRN/2012/2, krediidasutuste rahastamise kohta (ELT C 119, 25.4.2013, lk 1).

- **Kooskõla muude liidu tegevuspõhimõtetega**

Komisjoni üks põhieesmärk on investeringute ergutamine ja töökohtade loomine. Komisjon on käivitanud mitmeid algatusi tagamaks, et finantssüsteem sellele igakülgsele kaasa aitaks. Neist esimene on kapitaliturgude liit, mis hõlmab eri algatusi Euroopa majanduskasvu rahastamise elavdamiseks. Pandikirju tuleks vaadata kapitaliturgude liidu kontekstis, kuna pankade kaudu rahastamine on praegu Euroopas kaugelt olulisim rahastamiskanal ja üks kapitaliturgude liidu meetmetest on pankade sutlikkuse edasine tugevdamine, et toetada majandust laiemalt. Pandikirjad kujutavad endast Euroopa pankade tõhusat ja stabiilset rahastamisvahendit. Pandikirjade ühtlustamiseks mõeldud seadusandlikku raamistikku tuleks käsitleda laiemas poliitilises kontekstis.

Komisjoni teine oluline eesmärk finantsturgude valdkonnas on tagada bilansiliste varadega seonduvate riskide kajastumine pankade kapitalinõuetes. Seetõttu tagatakse kapitalinõuete määruise nõuetega, et kõige soodsamalt koheldavate pandikirjade puhul on investorite kaitse tase ühtlaselt kõrge. Kuna aga liidu õiguses ei ole pandikirjade reaalset olemust terviklikult käsitletud (vt eespool), on vaja ühtlustamist, et tagada kogu liidus pandikirjade struktuursete tunnuste sarnasus, et need vastaksid asjaomastele usaldatavusnõuetele. Seega on pandikirjadega seonduv ühtlustamine kooskõlas finantsstabiilsuse eesmärgiga, mida komisjon püüab saavutada finantsturgude reguleerimisega.

2. ÕIGUSLIK ALUS, SUBSIDIAARSUS JA PROPORTSIONAALSUS

- **Õiguslik alus**

Euroopa Liidu toimimise lepinguga on Euroopa institutsioone volitatud kehtestama asjakohaseid sätteid, mille eesmärk on siseturu rajamine ja toimimine (ELi toimimise lepingu artikkel 114). See hõlmab ka pandikirjade turgude toimimist käsitlevaid õigusakte kui osa finantsturgude toimimist käsitlevast üldisest seadusandlusest.

- **Subsidiaarsus (ainupädevusse mittekuuluva valdkonna puhul)**

Kuna pandikirjade struktuursed tunnused on praegu määratletud peamiselt riikide tasandil, lubatakse nende sooduskohtlemist liidu õiguse alusel tegelikult erinevat liiki toodete puhul. ELi meetmed on vajalikud, et kehtestada kogu liidus ühtne pandikirjade raamistik, mis tagab nende struktuursete tunnuste ja liidu sooduskohtlemist õigustavate riskiomaduste kooskõla. ELi meetmed ühise raamistiku kehtestamiseks on vajalikud ka kogu liitu hõlmava pandikirjade turu väljaarendamiseks ja piiriüleste investeringute toetamiseks lähtuvalt kapitaliturgude liidu eesmärkidest.

- **Proportsionaalsus**

Nagu lisatud mõjuhindangus kirjeldatud, peaks eelistatud variant (riikide süsteemidel põhinev minimaalne ühtlustamine) võimaldama mõistlike kuludega saavutada enamiku algatuse eesmärkidest. See variant tasakaalustab liikmesriikide eripäradega arvestamiseks vajaliku paindlikkuse ning liidu tasandil sidususe saavutamiseks vajaliku ühetaolisuse. Selle variandiga saavutatakse eesmärgid, põhjustades minimaalselt häireid ja üleminekukulusid. Antud paketi lähenemisviisi põhieesmärk on mitte häirida riikide hästitoimivaid ja väljakujunenud turge, soodustades samas pandikirjade laiemat kasutamist. Ettepanek sisaldab sätteid olemasolevate pandikirjade suhtes seni kehtinud nõuete kohaldamise kohta, et vähendada nende emitentide ja turgude kulutusi. Nagu mõjuhindangust nähtub, on prognoositavad kulud oodatava kasuga proportsionaalsed.

- **Vahendi valik**

Direktiiv on sobiv instrument pandikirjadele ELi tasandil ühtlustatud õigusraamistiku kehtestamiseks. Käesolev direktiiv on olemuselt printsiibipõhine ja sisaldab üksikasjalikke sätteid üksnes minimaalsel määral, mis on vajalik teatud ühiste struktuurireeglite kohaldamiseks kogu ühtsel turul. Liikmesriigid on suhteliselt vabad kujundamaks oma seadusi, millega direktiivis sätestatud põhimõtted üle võetakse.

3. JÄRELHINDAMISE, SIDUSRÜHMADEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

- **Praegu kehtivate õigusaktide järelhindamine või toimivuse kontroll**

Käesolev pandikirjade algatus on seotud valdkonnaga, mis on praegu valdavalt liidu õigusaktidega reguleerimata.

Konsulteerimine sidusrühmadega

Komisjon konsulteeris ettepaneku ettevalmistamisel korduvalt sidusrühmadega, eelkõige järgmiselt:

- i) pandikirjadeteemaline avalik konsultatsioon (2015. aasta septembrist 6. jaanuarini 2016);
- ii) esialgse mõjuhindangu avalikustamine (9. juuni 2017);
- iii) kaks panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma nõupidamist ja üks finantsteenuste komitee nõupidamine.

Kapitaliturgude liidu tegevuskava kohaselt oli avaliku konsultatsiooni eesmärk hinnata riikide pandikirjaturgude nõrkusi ja haavatavusi ning hinnata Euroopa raamistiku eeliseid. Ehkki vastajad tundsid muret, et „kõigile sobiva lahenduse“ lähenemisviis võib pärssida hästitoimivaid turge ja vähendada paindlikkust ning pakutavate toodete valikut, avaldasid nad ELi sihtotstarbelisele meetmele ka ettevaatlikku toetust, tingimusel et ühtlustamine on printsiibipõhine, tugineb olemasolevatele raamistikele ning võtab arvesse riikide turgude eripärasid. Konsultatsiooni tulemusi arutati avalikul arutelul 1. veebruaril 2016⁷.

Komisjonile laekus esialgse mõjuhindangu kohta neli vastust, mis kõik toetasid ELi seadusandlikku algatust. Vastajad käsitlesid riiklike raamistike spetsiifilisi aspekte (nt likviidsus) ja kinnitasid üldist toetust ühtlustamisele, kui see ei ohusta hästitoimivaid riiklikke süsteeme.

Esimesel panganduse, maksete ja kindlustuse eksperdirühma nõupidamisel (9. juunil 2017) väljendasid enamik liikmesriike toetust EBA 2016. aasta soovitusel põhinevale liidu pandikirjade raamistikule, juhul kui see jääb printsiibipõhiseks. Teisel nõupidamisel (28. septembril 2017) oli arutelu üksikasjalikum, kuid üldiselt toetasid liikmesriigid endiselt printsiibipõhist lähenemisviisi. Sarnaseid seisukohti avaldasid liikmesriigid ka 2017. aasta juulis finantsteenuste komitee nõupidamisel.

Ettepanekus on lisaks lähtutud ka hilisematest nõupidamistest sidusrühmade ja ELi institutsioonidega. Üldiselt (ehkki tähelepanu pöörati eelkõige enda olukorra seisukohalt olulisimale aspektile) keskendusid sidusrühmad vajadusele tasakaalustada olemasoleva

⁷ Avaliku konsultatsiooni tulemustega saab tutvuda siin: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

raamistiku muutmist, et võtta arvesse usaldatavusnõudeid, ning hästitoimivate riiklike süsteemide häirimisest hoidumist. Pandikirjade sooduskohtlemisega seonduvate usaldatavusnõuete probleemidele keskenduvaid arvamusi avaldasid eelkõige Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu, EBA ja Euroopa Keskpank ning mõningal määral ka hästitoimivate pandikirjaturgudega liikmesriikide pädevad asutused ja reitinguagentuurid, samas kui hästitoimivatele riiklikele turgudele keskendusid eelkõige hästitoimivate pandikirjaturgudega liikmesriigid, emitendid ja investorid.

Meetmele avaldas toetust ka Euroopa Parlament, kes kutsus üles looma pandikirjade jaoks Euroopa seadusandlikku raamistikku⁸.

- **Eksperdiarvamuste kogumine ja kasutamine**

1. juulil 2014 avaldas EBA aruande, milles kirjeldati parimaid tavasid, et tagada kogu liidus tugevad ja ühetaolised pandikirjaraamistikud⁹. Aruanne oli vastuseks Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 2012. aasta detsembri soovitusetele krediitiasutuste rahastamise kohta¹⁰. See sisaldas ka EBA arvamust pandikirjade praeguse kohtlemise kohta usaldatavusnõuete kontekstis, mis lähtus komisjoni 2013. aasta detsembri nõuandetaotlusest vastavalt kapitalinõuete määruse artiklile 503¹¹.

Järelmeetmena soovitas Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu EBA-l jälgida pandikirjade turu toimimist võrreldes kindlakstehtud parimate tavade ja ning kutsus EBA üles vajaduse korral soovutama edasisi meetmeid.

Vastuseks avaldas EBA 2016. aasta detsembris aruande *Euroopa Pangandusjärelevalve aruanne – Pandikirjad: soovitusel pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis*. See sisaldab eri liikmesriikide pandikirjaraamistike regulatiivse arengu tervikanalüüsi, keskendudes eelkõige eelmises aruandes kindlaks tehtud parimate tavade järgimise tasemele. Analüüsi tulemustest lähtuvalt kutsus EBA üles võtma liidu tasandil seadusandlikke meetmeid pandikirjade valdkonna ühtlustamiseks.

Käesolev ettepanek lähtub EBA analüüsist ja nõuandest. Kõrvale kaldutakse vaid väheolulistest küsimustest, nt seoses tagatiste kogumisse kuuluvate tuletisinstrumentide andmete üksikasjalikkuse, tagatiste kogumi seiresüsteemi mittekohustuslikkuse ning ületagatuse tasemega.

Komisjon tellis 2016. aasta augustis ICFilt¹² uuringu, et hinnata praeguste pandikirjaturgude toimivust ning võimalike ELi meetmete kulusid ja kasu. Aruanne avaldati 2017. aasta mais ning selles käsitleti EBA soovitustest tuleneda võivat kasu ja kulusid. Üldiselt järeldati, et seadusandliku algatuse võimalik kasu kaalub üles võimalikud kulud, mistõttu seadusandlik meede on põhjendatud.

2017. aasta detsembris viis Baseli pangajärelevalve komitee lõpule pooleli olnud kriisijärgsed regulatiivsed reformid rahvusvahelises pankade regulatiivses raamistikus Basel III¹³. Nende

⁸ 4. juuli 2017. aasta resolutsioon seoses aruandega *Liikumine üleeuroopalise pandikirjade raamistiku suunas* (2017/2005(INI)).

⁹ *EBA aruanne ELi pandikirjade raamistike ja kapitalikäsitlemise kohta*, EBA 2014.

¹⁰ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus ESRN/2012/2 , krediitiasutuste rahastamise kohta (ELT C 119, 2013/01, lk 1).

¹¹ Nõuandetaotlus EBA-le seoses pandikirjade kapitalinõuetega, viide Ares(2013) 3780921 (20.12.2013).

¹² *Pandikirjad Euroopa Liidus: õigusraamistike ja turukäitumise ühtlustamine*, ICF (2017).

¹³ *Basel III: kriisijärgsete reformide lõpuleviimise seis*, Baseli pangajärelevalve komitee (7.12.2017).

reformide raames vaatas Baseli pangajärelevalve komitee läbi krediidiriski puhul kasutatava standardmeetodi ja lisas sellesse muu hulgas uued standardid pandikirjade suhtes olevate riskipositsioonide kohta. Uute standarditega võeti rahvusvahelisel tasandil esmakordselt kasutusele ELi kapitalinõuete määruise lähenemisviis ning lubati pandikirjade suhtes olevate riskipositsioonide puhul kasutada väiksemat riskikaalu, kui on täidetud teatud tingimused. Niisiis tunnistatakse, et ELi pandikirjade käsitusviis on usaldatavusnõuete seisukohalt jätkusuutlik ning selle instrumendi põhitunnuseid arvestades põhjendatud.

- **Mõjuhindang**

Ettepanekule on lisatud mõjuhindang, mis esitati õiguskontrollikomiteele 6. oktoobril 2017 ning kiideti heaks 17. novembril 2017¹⁴.

Õiguskontrollikomitee tunnustas mõjuhindangu terviklikkust ja head struktuuri ning kinnitas, et selles on sekkumisloogikat rakendatud süsteemselt ning järelduste põhjendused on väga hästi kvantifitseeritud. Õiguskontrollikomitee soovitas täiendada aruannet mõnes üksikus aspektis:

- a) 29. süsteemi ebaatraktiivsuse põhjused; ja
- b) rohkem selgust seoses „minimaalse ühtlustamise“ lähenemisviisi põhielementidega, ning kas (ja mil viisil) need kalduvad kõrvale EBA nõuandest (sellest tulenevalt on lisatud 6. lisa).

Mõjuhindangut on vastavalt muudetud, võttes arvesse ka õiguskontrollikomitee täiendavaid soovitusi:

- i) Euroopa tagatud võlakirja üksikasjalikum selgitus;
- ii) pandikirjade emiteerimise eeliste üksikasjalikum põhjendus;
- iii) põhjalikum analüüs regulatiivse ühtlustamise mõju kohta piiriülesele pandikirjadega kauplemisele (emissioonid, investeerimine);
- iv) kõrvale jäetud variant, mis piirdub pandikirjade usaldatavusnõuete kohase käsitluse korrigeerimisega;
- v) finantsalases kirjanduses käsitletud „ülekandumismõju“ põhjalikum selgitus; ja
- vi) tabel, mis näitab seoseid seiretegevuse ja võrreldava kasu vahel.

Komisjon arutas eri poliitikavariante, millega arendada pandikirjade turgu ja lahendada usaldatavusnõuetega seotud probleeme. Need erinevad ühtlustamise põhjalikkuse poolest ning ulatuvad mitteregulatiivsest lähenemisviisist kuni täieliku ühtlustamiseni:

- lähtestsenaarium: meetmeid ei võeta;
- 1. variant: mitteregulatiivne lähenemisviis;
- 2. variant: riikide süsteemidel põhinev minimaalne ühtlustamine;
- 3. variant: täielik ühtlustamine, mis asendab riikide süsteemid;
- 4. variant: 29. süsteem, mis toimib paralleelselt riikide süsteemidega.

Leiti, et 1. variant (mitteregulatiivne) ei ole eesmärkide saavutamise seisukohalt tulemuslik, kuna ei ole tagatud, et liikmesriigid häid tavasid järgiksid. 3. variant (täielik ühtlustamine)

¹⁴ SWD(2018) 51 ja SWD(2018) 50.

täidaks tõenäoliselt eesmärgid, kuid võiks häirida olemasolevaid hästitoimivaid turge. 4. variant („29. süsteem“ ehk vabatahtlikkusel põhinev täisintegreeritud süsteem emitentidele alternatiivina pandikirju käsitlevatele siseriiklikele õigusaktidele, mis ei nõua olemasolevate siseriiklike õigusaktide muutmist) sõltub tulemuslikust kasutuselevõtust valdkonna ettevõtjate poolt. Konsultatsioonid osutavad, et taoline kasutuselevõtt on ebatõenäoline; see seaks määratletud eesmärkide saavutamise kahtluse alla. Lisaks kaasneks paralleelsüsteemiga täiendav killustumine ja kulude dubleerimine.

Eelistatud variant on 2. variant (riikide süsteemidel põhinev minimaalne ühtlustamine). See lähtub EBA 2016. aasta aruande soovitustest, välja arvatud mõned väheolulised kõrvalekalded (vastavalt sidusrühmade tungivatele soovitustele konsultatsioonide käigus on mõned sätted aruandes välja pakutuist vähem üksikasjalikud, et jätta rohkem võimalusi olemasolevate hästitoimivate riiklike süsteemide kaitsmiseks). Need kõrvalekalded ei kahjusta pandikirjade struktuurset põhitunnuseid ega nende järelevalvet. Valitud variant saavutab enamiku algatuse eesmärkidest mõistlike kuludega. Lisaks tasakaalustab see variant liikmesriikide eripäradega arvestamiseks vajaliku paindlikkuse ning liidu tasandil siduse saavutamiseks vajaliku ühetaolisuse. See on tõenäoliselt tulemuslikem viis eesmärkide saavutamiseks ning on samas ka tõhus, tuues kaasa minimaalselt häireid ja üleminekukuluseid. See on ka üks regulatiivselt ambitsioonikamaid variante, millel ühtlasi on sidusrühmade suurim toetus.

Selle variandi rakendamine ergutaks pandikirjade turgude arengut seal, kus need puuduvad või on vähearenenud. Pealegi vähendaks see emitentide rahastamiskulusid, aitaks mitmekesistada investorite ringi, soodustaks piiriüleseid investeeringuid ning meelitaks ligi investoreid väljastpoolt ELi. Kokkuvõttes vähendaks see laenuvõtjate kulusid.

Kõnesolev variant arvestaks usaldatavusnõuetega seotud probleemidega, sealhulgas turuinnovatsiooni kontekstis, ning tagaks usaldatavusnõuete seisukohalt soodsa kooskõla toote struktuursete tunnuste ning usaldatavusnõuetega seonduva liidu tasandi sooduskohandamise vahel. See tugevdaks investorite kaitset ja selle krediitvõimalusi parandavad omadused vähendaksid nende kulutusi seoses hoolsuskohustusega.

Eelistatud variandi puhul prognoositakse emitentide ühekordsete ja korduvate otseste halduskulude kasvu madala kulumääraga jurisdiktsioonides (vt mõjuhindang). Suureneksid ka järelevalveasutuste kulud. Samas saaksid emitendid kasu väiksematest rahastamiskuludest ning kodanikud saaksid omakorda võtta laenu väiksemate kuludega. Investorite kulud ei suureneks, arvestades väiksemaid hoolsuskohustusega seotud kulusid.

- **Õigusnormide toimivus ja lihtsustamine**

Pandikirjade paketi, eelkõige käesoleva direktiivi eesmärk on ühtlustada valdkonda, mida praegu reguleeritakse peamiselt riiklikul tasandil. Direktiiviga minimaalne ühtlustamine lihtsustab siseriiklike süsteemide põhielementide üldist kooskõlastamist.

- **Põhiõigused**

EL lähtub põhiõiguste kaitsmise kõige rangematest nõuetest. Selles kontekstis ei ole ettepanekul tõenäoliselt nendele Euroopa Liidu põhiõiguste hartas loetletud õigustele otsest mõju.

4. MÕJU EELARVELE

Ettepanek ei mõjuta liidu eelarvet.

5. MUU TEAVE

- **Rakenduskavad ning järelevalve, hindamise ja aruandluse kord**

Komisjon korraldab direktiivi hindamise viis aastat pärast ülevõtmise tähtpäeva ja tihedas koostöös EBAga ning esitab oma olulisemate järelduste kohta aruande Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. Hindamine peab toimuma kooskõlas komisjoni parema õigusloome suunistega.

Liikmesriigid jälgiksid direktiivi rakendamist pidevalt eri näitajate alusel (nt emitendi liik, lubade arv, kõlblike varade liik, ületagatuse tase, pikendatava tähtajaga emissioonid).

- **Ettepaneku sätete üksikasjalik selgitus**

Reguleerimisese, kohaldamisala ja mõisted

Direktiivi määratluse kohaselt on pandikirjad krediidasutuste emiteeritud võlakohustused, mis on tagatud eraldatud varakogumiga, mille suhtes on võlakirjaomanikel kui eelisõigusega võlausaldajatel regressiõigus. Pandikirju emiteerivad tavaliselt krediidasutused. Seda tava järgides lubatakse direktiiviga pandikirju emiteerida ainult krediidasutustel. See on kooskõlas instrumendi laadiga rahastada laene, ja suuremahuline laenuandmine ongi üks krediidasutuste põhitegevusi. Lisaks on krediidasutustel tagatiste kogumisse kuuluvate laenudega seotud krediidiriski juhtimiseks vajalikud teadmised ja võimekus ning nende suhtes kohaldatakse nõuetekohaseid kapitalinõudeid, mis aitavad tagada investorite kaitset, nagu on ette nähtud kahekordse regressiõiguse mehhanismiga.

Direktiivi järgivad emitendid võivad kasutada „Euroopa pandikirja“ märgistust, mida võib kasutada koos spetsiifiliste siseriiklike märgistustega.

Pandikirjade struktuursed tunnused

Selles jaotises nähakse ette rida eurofondide direktiiviga võrreldes üksikasjalikumaid struktuurseid nõudeid, mis peaksid aitama tõsta ELi pandikirjade kvaliteeti. Konkreetsemalt:

- kahekordne regressiõigus annab investoritele nõudeõiguse nii pandikirjade emitendi kui ka tagatiste kogumisse kuuluvate varade suhtes;
- pankrotivarast väljajätmine tähendab, et pandikirjade lunastamistähtaega ei saa emitendi maksejõuetuse või kriisilahenduse korral automaatselt lühendada. On oluline tagada, et investoritele tehakse lepingujärgse graafiku kohased tagasimaksed isegi kohustuste täitmatajätmise korral. Pankrotivarast väljajätmine on otseselt seotud kahekordse regressiõiguse mehhanismiga ning on pandikirjade raamistiku üks põhitunnuseid;
- direktiiv sisaldab tagatiste kogumi kvaliteedi tagamise sätteid, tagades eelkõige üksnes kvaliteetsete varade kasutamise tagatisena. See sisaldab ka seonduvaid sätteid tagatisvarade eraldamise ja hoidmise, varade ühtluse, väljaspool ELi asuvate ja ELis asuvate varade sarnaste kvaliteediomaduste tagamise, tagatiste kogumi puhul tuletislepingute üksnes riskide maandamiseks kasutamise ning tagatiste kogumi

seiresüsteemi toimimise kohta. Lisaks kõigele peavad pandikirjadest tulenevad kohustused olema pidevalt tagatisvaraga tagatud;

- kuna pandikirju emiteerivad enamasti suurpangad, jääb neist tulenev kasu tihti väiksemate asutuste jaoks kättesaamatuks. Direktiiv võimaldab emitentidel teatud tingimustel eri krediidasutuste tagatisvarasid koondada. Selle eesmärk on soodustada väiksemate krediidasutuste emissioone ning anda neile juurdepääs pandikirjadega rahastamisele;
- pandikirjade valdkonna turuarenguks on muu hulgas uued likviidsusstruktuurid, et ületada likviidsuse ja lõpptähtaegade mittevastavusi. Arvestades pandikirjade kasutamise levikut, mis võimaldab lõpptähtaegu pikendada, ning kuna seda liiki struktuurid leevendavad kohustuste täitmatajätmise riski, reguleeritakse direktiiviga nimetatud struktuure, et need ei oleks ülemäära keerukad või läbipaistmatud ega muudaks pandikirjade struktuurseid omadusi, millega kaasneksid investoritele suuremad riskid;
- seoses likviidsusriskiga on direktiivis ette nähtud nõuded konkreetselt tagatiste kogumiga seotud likviidsuspuhvrile, mis täiendavad muudes ELi finantsalastes õigusaktides sisalduvaid likviidsusega seotud usaldatavusnõudeid;
- direktiiviga antakse liikmesriikidele võimalus nõuda tagatiste kogumi järelevalvet. Tagatiste kogumi järelevalvesüsteemi olemasolu ei tohiks mõjutada pädevate asutuste kohustusi direktiivis sätestatud spetsiifilise riikliku järelevalve tegemisel, ning
- direktiiv sisaldab läbipaistvusnõudeid, mis lähtuvad riikide seadusandjate ja turuosaliste algatustest seoses teabe avaldamisega pandikirjainvestoritele. Nendega tagatakse avalikustamise ühtne tase ja võimaldatakse investoritel hinnata pandikirjadega kaasnevat riski.

Pandikirjade avalik järelevalve

Pandikirjade avalik järelevalve on paljude riiklike pandikirjaraamistike üks põhitunnuseid ning ette nähtud konkreetselt investorite kaitseks. Käesoleva direktiiviga ühtlustatakse selle järelevalve elemendid ning sätestatakse järelevalvet tegevate pädevate riiklike asutuste ülesanded ja kohustused. Pidades silmas direktiivi kohaldamisala ning arvestades, et spetsiifiline pandikirjade järelevalve on tootejärelevalve ning erineb nt usaldatavusnõuetega seotud üldjärelevalvest, peaks liikmesriikidel olema võimalus määrata erinevad pädevad asutused. Sellistel juhtudel nõutakse direktiiviga, et pädevad asutused teeksid tihedat koostööd.

Et tagada direktiivi nõuete järgimine, peavad liikmesriigid kehtestama tulemuslikud, proportsionaalsed ja ennetuslikud halduskaristused ja muud haldusmeetmed, mida jõustavad pädevad asutused. Karistuste ja meetmete puhul kehtivad üldnõuded, mis seonduvad adressaatide, kohaldamisel arvesse võetavate kriteeriumide, avalikustamise, karistuste määramise põhivolituste ning karistusmääradega.

Märgistamine

Pandikirju turustatakse liidus sageli riiklike nimetuste ja märgistusega. Käesoleva direktiiviga lubatakse krediidasutustel kasutada pandikirjade emiteerimisel erilist „Euroopa pandikirjade“ märgistust. Selle märgistuse kasutamine muudab investorite jaoks lihtsamaks pandikirjade kvaliteedi hindamise. Märgistuse kasutamine peaks siiski olema vabatahtlik ning

liikmesriikidel peaks olema võimalus jätta oma riiklikud nimetuste ja märgistuste raamistikud kehtima paralleelselt „Euroopa pandikirjade“ märgistusega, tingimusel et need vastavad käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele.

Seosed kriisilahenduse raamistikuga

Direktiiv ei ole mõeldud riiklike maksejõuetussüsteemide ühtlustamiseks ega pandikirjade käsitlemise muutmiseks direktiivi 2014/59/EL (pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv)¹⁵ alusel toimuva kriisilahenduse juhtudel. Pigem kehtestatakse sellega üldnõuded, mis reguleerivad pandikirjaprogrammide haldamist emitendi maksejõuetuse/kriisilahenduse korral. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiviga on krediitdiasutuse kriisilahenduse korral lubatud kriisilahendusasutusel kontrollida krediitdiasutust (sealhulgas pandikirjaprogrammi), eelkõige selle varade ja omandi halduse ja võõrandamise teel. Nimetatud ülesandeid võib kriisilahendusasutus täita vahetult ise või kaudselt erihalduri või kriisilahendusasutuse nimetatud muu isiku kaudu. Käesoleva direktiiviga ei muudeta pandikirjade kohtlemist pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiivi alusel, mille artikli 44 lõike 2 kolmanda lõigu kohaselt on pandikirjad kuni tagatiste kogumis sisalduva tagatise tasandini välja jäetud kohustuste ja nõudeõiguste teisendamise vahendi kohaldamisalast. Tagatiste kogumis sisalduvad tuletislepingud on samuti tagatiseks ning neid ei saa emitendi maksejõuetuse või kriisilahenduse korral üles öelda, et kindlustada tagatiste kogumi puutumatus, eraldatus ja piisav rahastamine. Pankade finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse direktiiv sisaldab ka kaitsemeetmeid seonduvate kohustuste, õiguste ja lepingute eraldamise vältimiseks ning piirab neid tegevusi juhul, kui tegemist on sama vastaspoolega sõlmitud lepingutega, mis on kaetud tagatiskokkulepetega, sealhulgas pandikirjadega. Kui kohaldatakse kaitsemeetmeid, peaksid kriisilahendusasutused olema kohustatud kandma kõik seotud lepingud üle kaitstud kokkuleppe alla või jätma need kõik järelejäänud maksejõuetusse krediitdiasutusse või investeerimisühingusse.

Kolmandaid riike käsitlev kord

Liidu õiguses puudub praegu kord, milles käsitletakse pandikirjadega seoses kolmandaid riike. Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/61 (delegeeritud määrus likviidsuskattekorrajate kohta)¹⁶ lubab siiski sooduskohelda välismaiseid pandikirju, mis vastavad likviidsuspuhvi kindlakstegemist käsitlevatele spetsiifilistele samaväärsusreeglitele. Samaväärsuse ulatus on küllaltki piiratud, kuna see puudutab üksnes likviidsuspuhvi väikese osa arvutamist.

Käesolevas direktiivis sätestatakse, et komisjon hindab tihedas koostöös EBAGA, kas üldine kolmandate riikide pandikirjaemitente ja investoreid käsitlev samaväärsuskord on vajalik või asjakohane.

Muude direktiivide muutmine

Käesoleva direktiiviga asendatakse eurofondide direktiivi artikli 52 lõikes 4 sisalduv pandikirjade määratlus ning sellest saab kõikide pandikirjadega seonduvate liidu õigusaktide

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitdiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

¹⁶ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediitdiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

ühtne lähtepunkt. Seetõttu tuleks kõnesolev määratlus eurofondide direktiivist välja jätta ja asendada viitega käesoleva direktiivi määratlusele. Samaselt tuleks ka teiste direktiivide viited eurofondide direktiivi määratlusele asendada viitega käesolevale direktiivile.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikleid 53 ja 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Keskpanka arvamust¹,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ³ artikli 52 lõikes 4 on sätestatud pandikirjade struktuursete elementide üldnõuded. Nende nõuetega on üksnes kehtestatud, et pandikirjade emiteerija peab olema krediitiasutus, kelle registrijärgne asukoht on liikmesriigis ning kelle suhtes kohaldatakse erilist avalikku järelevalvet ja kahekordse regressiõiguse mehhanismi. Vastavaid nõudeid käsitletakse palju üksikasjalikumalt riiklikes pandikirjade raamistikutes. Need riiklikud raamistikud sisaldavad ka muid struktuurseid sätteid, eelkõige eeskirju tagatiste kogumi koosseisu, varade aktsepteeritavuse kriteeriumide, varade koondamise võimaluse, läbipaistvuse ja aruandluskohustuste kohta, ning likviidsusriski maandamise eeskirju. Liikmesriikides on regulatsioonid ka sisulisi erinevusi. Mitmes liikmesriigis ei ole pandikirjade jaoks eraldi riiklikku raamistikku. Seetõttu ei ole liidu õiguses veel sätestatud peamisi struktuurseid elemente, millele liidus emiteeritud pandikirjad peavad vastama.
- (2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁴ artikliga 129 on täiendatud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 osutatud tingimusi, et usaldatavusnõuete puhul oleks võimalik kohaldada leebemaid kapitalinõudeid, millega lubatakse pandikirjadesse investeerivatel krediitiasutustel omada vähem kapitali kui teistesse varadesse investeerimisel. Lisaks sellele, et kõnealuste lisanõuetega paraneb liidus pandikirjade ühtlustamise tase, täidavad need ka erieemärki, mis seisneb

¹ ELT C , , lk .

² ELT C , , lk .

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediitiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

pandikirjadesse investeerijatele sellise sooduskohtlemise tingimuste kindlaksmääramises, ning neid ei kohaldata väljaspool määruse (EL) nr 575/2013 raamistikku.

- (3) Muudes liidu õigusaktides, sealhulgas komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/61,⁵ komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2015/35⁶ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2014/59/EL⁷ on samuti osutatud direktiivis 2009/65/EÜ sätestatud määratlusele, millest lähtuda, et teha kindlaks, milliste pandikirjade suhtes võib kohaldada nimetatud õigusaktidega pandikirjainvestoritele ette nähtud sooduskohtlemist. Nende õigusaktide sõnastus erineb siiski olenevalt nende eesmärgist ja esemest ning seega ei ole mõiste „pandikiri“ kasutus olnud järjepidev.
- (4) Pandikirjade käsitlemist võib pandikirjadesse investeerimise tingimuste osas pidada üldjoontes ühtlustatuks. Küll aga ei ole liidus piisavalt ühtlustatud pandikirjade emiteerimise tingimusi ning sellel on mitu tagajärge. Esiteks võimaldatakse sooduskohelda ühtviisi instrumente, mis võivad erineda laadi ja kaasneva riski taseme ning investorite kaitse poolest. Teiseks takistavad erinevad riiklikud raamistikud või nende puudumine sellise tõeliselt integreeritud ühtse pandikirjade turu väljakujunemist, mis põhineks ühiselt kokkulepitud ja investorite asjakohast kaitset tagaval määratlusel. Kolmandaks võivad riiklike õigusnormidega ette nähtud kaitsemeetmete erinevused ohtu seada finantsstabiilsuse, kui erineva investorite kaitse tasemega pandikirju on võimalik sellisel kujul osta kogu liidus ning nende suhtes võib kohaldada usaldatavusnõuete puhul sooduskohtlemist määruse (EL) nr 575/2013 ja muude liidu õigusaktide kohaselt.
- (5) Seepärast on vaja ühtlustada riiklikud korrad, et liidus oleks tagatud hästi toimivate pandikirjaturgude sujuv ja järjepidev areng, ning piirata võimalikke finantsstabiilsuse riske ja haavatavusi. Sellise printsiibipõhise ühtlustamisega kehtestatakse kõikjal ELis pandikirjade emiteerimise ühised lähtetingimused. Ühtlustamiseks peavad kõik liikmesriigid kehtestama pandikirjade raamistikud, mis peaks toetama ka pandikirjade turu arendamist liikmesriikides, kus sellist turgu praegu ei ole. Selline turg tagaks krediitiasutustele stabiilse rahastamise allika, andes neile paremad võimalused tarbijatele ja ettevõtjatele taskukohase hüpoteeklaenu pakkumiseks, ning pakuks investoritele turvalisi investeerimisvõimalusi.
- (6) Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu andis välja soovitusel,⁸ millega kutsuti riiklikke pädevaid asutusi ja Euroopa Pangandusjärelevalvet („EBA“) üles kindlaks tegema pandikirjadega seotud parimad tavad ja soodustama riiklike raamistike ühtlustamist. Samuti soovitas nõukogu, et EBA koordineeriks riiklike järelevalveasutuste võetavaid meetmeid, eelkõige seoses tagatiste kogumite kvaliteedi ja eraldamisega, pandikirjade pankrotivarast väljajätmise, tagatiste kogumeid

⁵ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/61, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses krediitiasutuste suhtes kohaldatava likviidsuskatte nõudega (ELT L 11, 17.1.2015, lk 1).

⁶ Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/59/EL, millega luuakse krediitiasutuste ja investeerimisühingute finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse õigusraamistik ning muudetakse nõukogu direktiivi 82/891/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 2001/24/EÜ, 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2005/56/EÜ, 2007/36/EÜ, 2011/35/EL, 2012/30/EL ja 2013/36/EL ning määruseid (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 173, 12.6.2014, lk 190).

⁸ Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitus krediitiasutuste rahastamise kohta (ESRN/2012/2) (ELT C 119, 25.4.2013, lk 1).

mõjutavate vara ja vastutuskindlustuse riskidega ning tagatiste kogumite koosseisu avalikustamisega. Lisaks kutsutakse soovitusel EBAt üles kahe aasta jooksul jälgima EBA kindlaks tehtud parimatele tavadele tuginedes pandikirjade turu toimimist, et hinnata vajadust seadusandlike meetmete järele, ning sellest teatama Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule ja komisjonile.

- (7) Komisjon pöördus 2013. aasta detsembris kooskõlas määruse (EL) nr 575/2013 artikli 503 lõikega 1 nõu saamiseks EBA poole.
- (8) Vastusena nii Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu 20. detsembri 2012. aasta soovitusel kui ka komisjoni 2013. aasta detsembri nõuandetaotlusele esitas EBA 1. juulil 2014 aruande⁹. Kõnealuses aruandes soovitatakse pandikirjade riiklikke regulatiivseid, õigus- ja järelevalveraamistikke rohkem ühtlustada, et veelgi enam toetada liidus pandikirjade suhtes ühtset riskikaalu sooduskohtlemise kohaldamist.
- (9) Nagu Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu kavandas, jälgis EBA pandikirjade turu toimimist kõnealuses soovitusel sätestatud parimate tavade alusel veel kahe aasta jooksul. Selle põhjal esitas EBA 20. detsembril 2016 Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule, nõukogule ja komisjonile pandikirjade kohta teise aruande¹⁰. Kõnealuses aruandes jõuti järeldusele, et liidus on pandikirjade ühtsemate määratluste ja ühtsena regulatiivse kohtlemise tagamiseks vaja edasist ühtlustamist. Lisaks järeldati aruandes, et ühtlustamisel tuleks eeskujuks võtta juba mõnes riigis olemasolevad hästi toimivad turud.
- (10) Pandikirju emiteerivad tavaliselt krediidasutused. Instrumendile on omane selle kasutamine laenude rahastamiseks ja suuremahuline laenuandmine kuulubki krediidasutuste põhitegevuste hulka. Seetõttu on pandikirjade sooduskohtlemist võimaldavates liidu õigusaktides ette nähtud, et need peab olema emiteerinud krediidasutus.
- (11) Pandikirjade emiteerimise üksnes krediidasutustele jätmisega tagatakse, et emitendil on tagatiste kogumisse kuuluvate laenudega seotud krediidiriski juhtimiseks vajalikud teadmised. Lisaks tagatakse seeläbi, et emitendi suhtes kohaldatakse kapitalinõudeid, toetades kahekordse regressiõiguse mehhanismiga taotletavat investorite kaitset, millega investor saab nõudeõiguse nii pandikirja emitendi kui ka tagatiste kogumi varade suhtes. Seega tagatakse pandikirjade emiteerimisõiguse andmisega üksnes krediidasutustele, et pandikirjad on ka edaspidi turvalised ja tõhusad rahastamisvahendid, aidates nii kaasa investorite kaitsele ja finantsstabiilsusele, mis on tähtsad üldhuvi pakkuvad avaliku poliitika eesmärgid. Samuti oleks see kooskõlas korraldusega hästi toimivatel riiklikel turgudel, kus pandikirju on lubatud emiteerida üksnes krediidasutustel.
- (12) Seega on ülimalt asjakohane, et liidu õiguse alusel peaksid pandikirju saama emiteerida üksnes määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidasutused. Käesoleva direktiivi põhieesmärk on reguleerida, millistel tingimustel need krediidasutused saavad rahastamisvahendina pandikirju emiteerida, sätestades kõrgetasemelise investorite kaitse tagamiseks tootenõuded ja pandikirjade suhtes kohaldatava järelevalve nõuded.
- (13) Kahekordse regressiõiguse mehhanism on põhimõtteline element, mis on paljudes olemasolevates riiklikes pandikirjaraamistikes olulisel kohal ning see on keskne ka

⁹ EBA aruanne ELi pandikirjade raamistike ja kapitalikäsitle kohta (2014).

¹⁰ Euroopa Pangandusjärelevalve aruanne – Pandikirjad: soovitused pandikirjade raamistike ühtlustamise kohta ELis (2016), EBA-Op-2016-23.

direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 kohaste pandikirjade puhul. Seepärast on vaja seda mõistet täpsustada ja nii tagada, et investoritel on kõikjal liidus ühtlustatud tingimustel nõudeõigus nii pandikirjade emitendi kui ka tagatiste kogumi varade suhtes.

- (14) Samuti peaks pandikirjade oluline tunnus olema pankrotivarast väljajätmine, mis tagaks, et pandikirjainvestorid saavad võlakirja lõpptähtaja saabudes oma raha tagasi. Emitendi makseviivituse korral automaatselt tagasimakse kiirendamine võib häirida pandikirjadesse investeerinud isikute järjestust, mistõttu on oluline tagada, et pandikirjainvestorid saavad oma tagasimaksed lepingulise ajakava kohaselt ja seda ka maksejõuetuse korral. Sellest lähtuvalt on pankrotivarast väljajätmine otseselt seotud kahekordse regressiõiguse mehhanismiga ja peaks seega olema ka pandikirjade raamistiku üks põhitunnuseid.
- (15) Olemasolevate riiklike pandikirjade raamistike teine põhitunnus on asjaolu, et tagatiseks olevad varad peaksid tagatiste kogumi stabiilsuse tagamiseks olema väga kvaliteetsed. Väga kvaliteetsetele varadele on iseloomulikud konkreetsed tunnused, mis näitavad, et neid võib kasutada pandikirjadega seotud nõuete katmiseks. Seepärast on asjakohane sätestada üldised kvaliteeditunnused, millele varad peaksid vastama, et neid võiks tagatisena kasutada. Pandikirjade raamistiku kohaselt peaksid tagatiste kogumis olema tagatisena aktsepteeritavad määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktides a–g loetletud varad, samuti komisjoni direktiivi 2006/111/EÜ artikli 2 punktis b määratletud riigi osalusega äriühingutega seotud laenud, kuid direktiivi raames võiks aktsepteeritavaks pidada ka muid sama kvaliteetseid varasid, eeldusel et nende turuväärtust või hüpoteekimisväärtust on võimalik kindlaks määrata. Lisaks peaks direktiiv sisaldama eeskirju, millega tagatakse, et varasid (sh tagatisega laene) saab võõrandada või tagasi kutsuda täitmisele pööratava kaitselepinguga olenemata sellest, kas tegu on tavapärase hüpoteegi või samal tasemel õiguskaitset võimaldava ja seega investoritele samal tasemel turvalisust tagava koormatise, pandiõiguse või tagatisega. Need varade aktsepteeritavuse sätted ei tohiks siiski takistada liikmesriike lubamast oma riiklikes raamistikes kasutada tagatisena muud liiki vara, kui need varad vastavad liidu õigusele. Liikmesriikidel peaks olema ka õigus jätta varasid oma riiklikest raamistikest välja.
- (16) Pandikirjadel on spetsiifilised struktuursed tunnused, mille kaudu soovitakse investoreid igas olukorras kaitsta. Need tunnused hõlmavad nõuet, et pandikirjainvestoritel on lisaks nõudeõigusele emitendi vastu ka nõudeõigus spetsiaalsesse tagatiste kogumisse kuuluvate varade suhtes. Selleks et tagada nende varade hea kvaliteet, tuleks sätestada konkreetsed nõuded selle kohta, milline peab olema kogumisse kuuluvate varade kvaliteet. Kõnealused struktuursed tootenõuded erinevad pandikirju emiteeriva krediitiasutuse suhtes kohaldatavatest usaldatavusnõuetest. Neist esimese puhul ei peaks raskuskese olema emiteeriva asutuse usaldatavusnõuetele vastavuse tagamisel, vaid pigem investorite kaitsmisel seeläbi, et konkreetse pandikirja suhtes kehtestatakse erinõuded. Lisaks tagatiste kogumis kvaliteetsete varade kasutamise erinõudele on asjakohane reguleerida ka tagatiste kogumi tunnuste üldnõudeid, et veelgi tugevdada investorite kaitset. Need nõuded peaksid sisaldama erieeskirju tagatiste kogumi kaitsmiseks, sealhulgas eeskirju varade eraldamise (sealhulgas eriotstarbelise varakogumina) ja asukoha kohta tagatiste kogumis, et tagada investori õiguste täitmine, sealhulgas emitendi kriisilahenduse või maksejõuetuse korral. Samuti on oluline reguleerida tagatiste kogumi koosseisu, et tagada selle ühtsus ja hõlbustada investori jaoks õiglase riski hindamist. Lisaks tuleks käesolevas direktiivis määratleda kattevara nõuded, piiramata seejuures liikmesriikide

õigust lubada erinevaid võimalusi nt valuuta- ja intressiriskide maandamiseks. Tagatiste kogumite suhtes kogu liidus ühtsete kõrgete kvaliteedistandardite tagamiseks tuleks kindlaks määrata kattevara arvutamine ja tingimused, millele tuletislepingud peavad vastama, et need võiksid tagatiste kogumisse kuuluda.

- (17) Mitmed liikmesriigid juba nõuavad tagatiste kogumi järelevalvajalt, et see täidaks aktsepteeritavate varade kvaliteediga seotud konkreetseid ülesandeid ja tagaks vastavuse riiklikele kattevara nõuetele. Seepärast on kogu liidus pandikirjade käsitlemise ühtlustamiseks oluline, et juhul kui riikliku raamistikuga on ette nähtud tagatiste kogumi järelevalvaja, tuleb tema ülesanded ja vastutus ühtlustada. Tagatiste kogumi järelevalvaja olemasolu ei vabasta riiklikke pädevaid asutusi erilise avaliku järelevalvega seotud vastutusest.
- (18) Väikestel krediidasutustel on pandikirjade emiteerimisel raskusi, sest pandikirjade programmide loomine eeldab sageli kohe alguses suuri väljaminekuid. Likviidsus on samuti eriti oluline pandikirjade turgudel ja oleneb suures osas lunastamata võlakirjade mahust. Seepärast on asjakohane lubada kahe või enama krediidasutuse ühist rahastamist, et väiksematel krediidasutustel oleks võimalik pandikirju emiteerida. Sellega sätestatakse ühe krediidasutuse emiteeritud pandikirjadele tagatise pakkumiseks mitme krediidasutuse varade koondamine ja hõlbustatakse pandikirjade emiteerimist liikmesriikides, kus ei ole praegu hästi arenenud turge. On oluline, et ühisrahastamise lepingute kasutamise nõuetega tagatakse, et emiteerivale krediidasutustele üle antud varad vastavad liidu õiguse kohastele varade aktsepteeritavuse ja kattevarade eraldamise nõuetele.
- (19) Määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 129 on sätestatud mitu tingimust, millele väärtpaberistamise ettevõtjate tagatud pandikirjad peavad vastama. Ühega neist tingimustest nähakse ette seda liiki tagatise võimaliku kasutamise määr ja piiratakse selliste struktuuride kasutamine 10–15 %-le lunastamata pandikirjade summast. Pädevad asutused võivad sellest tingimusest loobuda kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013. Komisjon vaatas kõnealuse erandi asjakohasuse läbi¹¹ ja järeldas, et pandikirjade emiteerimisel peaks väärtpaberistamise instrumentide või pandikirjade tagatisena kasutamine olema lubatud ainult muude pandikirjade puhul („grupisisiselt kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid“), kuid ilma, et kehtestataks piiranguid lunastamata pandikirjade summa suhtes. Suutlikkus koondada eri emitentide pandikirju, et neid kasutada rahastamisel kattevarana, hõlbustaks pandikirjade emiteerimise arengut, sh ka tärkavatel turgudel, ning seetõttu oleks asjakohane kehtestada liidu õiguses nende struktuuride kasutamiseks omaette raamistik.
- (20) Pandikirja tagatiseks oleva tagatiste kogumi läbipaistvus on seda liiki finantsinstrumendi oluline osa, sest see suurendab võrreldavust ja võimaldab investoritel teha vajalikku riskihindamist. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2003/71/EÜ¹² sisaldab eeskirju väärtpaberite üldsusele pakkumisel või mõnes liikmesriigis asuval või tegutseval reguleeritud turul kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti koostamise, kinnitamise ja levitamise kohta. Liikmesriikide seadusandjad ja turuosalised on direktiivi 2003/71/EÜ täiendamiseks pandikirjainvestoritele avaldatava teabe kohta aja jooksul välja töötanud mitu algatust. Siiski on vaja liidu tasandil täpsustada minimaalset teavet, millele investorid peaksid

¹¹ Komisjoni aruanne Euroopa Parlamendile ja nõukogule määruse (EL) nr 575/2013 artikli 503 kohta – „Kapitalinõuded pandikirjade puhul“ (COM/2015/0509 final).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti ja direktiivi 2001/34/EÜ muutmise kohta (ELT L 345, 31.12.2003, lk 64).

enne pandikirjade ostmist või ostmise ajal juurde pääsema. Liikmesriikidel peaks olema lubatud täiendada kõnealuseid miinimumnõudeid lisasätetega.

- (21) Pandikirjainvestorite kaitse tagamise põhielement on instrumendi likviidsusrisi maandamine. See on otsustava tähtsusega, et tagada pandikirjadest tulenevate kohustustega seotud õigeaegsed tagasimaksed. Seepärast on asjakohane kehtestada tagatiste kogumi likviidsuspuhver, et maandada likviidsuspuudujäägiga seotud riske, nagu lõpptähtaegade ja intressimäärade mittevastavus, maksekatkestused, mitteeristatavuse riskid, tuletisinstrumendid ja muud tegevusega seotud kohustused, mis kuuluvad pandikirjade programmi raames tasumisele. Tagatiste kogumi likviidsuspuhver erineb liidu muude õigusaktide kohaselt krediidasutustele kehtestatud üldistest likviidsusnõuetest selle poolest, et see on otseselt seotud tagatiste kogumiga ja nii püütakse maandada just sellega seotud likviidsusriske. Regulaatiivse koormuse vähendamiseks peaks liikmesriikidel olema võimalus lubada asjakohast koostõimet likviidsusnõuetega, mis on kehtestatud muude liidu või siseriiklike õigusaktidega muul otstarbel kui tagatiste kogumi likviidsuspuhvri jaoks. Seepärast võivad liikmesriigid otsustada, et tagatiste kogumi likviidsuspuhvri nõuet tuleks kohaldada krediidasutuse suhtes ainult juhul, kui liidu või siseriikliku õiguse kohaselt ei kohaldata hõlmatud ajavahemikul krediidasutuse suhtes muid likviidsusnõudeid.
- (22) Mitmes liikmesriigis on välja töötatud uuenduslikud lõpptähtaja profiilide struktuurid, et arvestada võimalike likviidsusriskidega, sealhulgas lõpptähtaegade mittevastavusega. Nende struktuuride hulka kuulub võimalus pikendada pandikirja ettenähtud lõpptähtaega teatavaks perioodiks või lubada, et tagatiste kogumisse kuuluvate varade rahavood läheksid otse pandikirja omanikele. Lõpptähtaja pikendamise struktuuride kogu liidus ühtlustamiseks on oluline, et tingimused, mille korral liikmesriigid võivad neid struktuure lubada, on määratletud selliselt, et tagatud on, et need ei ole liiga keerukad ega suurenda investorite riski.
- (23) Erilise avaliku järelevalve raamistiku olemasolu on üks direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 kohane pandikirju iseloomustav element. Siiski ei määratleta kõnealuses direktiivis sellise järelevalve laadi, sisu ega selle tegemise eest vastutavaid asutusi. Seetõttu on ülioluline, et sellise pandikirjade avaliku järelevalve elemendid oleksid ühtlustatud ning seda järelevalvet tegevate riiklike pädevate asutuste ülesanded ja kohustused oleksid selgelt sätestatud.
- (24) Kuna pandikirjade avalik järelevalve ei kattu liidu krediidasutuste järelevalvega, peaks liikmesriikidel olema võimalik määrata nagunii teistsuguseid järelevalveülesandeid täitma pädevad riiklikud asutused, kes ei pruugi olla krediidasutuste üldist järelevalvet tegevad asutused. Selleks et tagada pandikirjade riikliku järelevalve kohaldamise ühtsus kogu liidus, tuleb siiski nõuda, et pandikirjade avalikku järelevalvet tegevad pädevad asutused teeksid tihedat koostööd krediidasutuste üldise järelevalve eest vastutava pädeva asutusega.
- (25) Pandikirjade avalik järelevalve peaks hõlmama krediidasutustele pandikirjade emiteerimise loa andmist. Kuna pandikirju peaks olema lubatud emiteerida üksnes krediidasutustel, peaks loa saamise eeltingimus olema krediidasutuse tegevusloa olemasolu. Käesolev direktiiv peaks sisaldama sätteid, millega reguleeritakse tingimusi, mille alusel võivad liidu õiguse kohase tegevusloaga krediidasutused saada pandikirjade programmi raames pandikirjade emiteerimise loa.
- (26) Loa kohaldamisala suhtes eeldatakse pandikirjade programmi puhul, et pandikirjade esmakordseks emiteerimiseks on moodustatud üks või mitu tagatiste kogumit. Sama pandikirjade programmi erinevad emissioonid (erinevad rahvusvahelised väärtpaberite

identifitseerimisnumbrid (ISIN koodid)) ei pruugi moodustada erinevaid pandikirjade programme.

- (27) Selleks et tagada, et pandikirjad emiteerinud krediidasutused täidavad neile kehtestatud kohustusi ning et tagada samasugune kohtlemine ja nõuete täitmine kogu liidus, tuleks liikmesriikidelt nõuda halduskaristuste ja muude tõhusate, proportsionaalsete ja hoiatavate haldusmeetmete kehtestamist.
- (28) Need liikmesriikide kehtestatud halduskaristused ja muud haldusmeetmed peaksid vastama teatavatele olulistele nõuetele seoses kõnealuste karistuste või meetmete adressaatide, kohaldamisel arvesse võetavate kriteeriumide, pandikirjade avalikku järelevalvet tegevate pädevate asutuste avalikustamiskohustuste, karistuste määramise volituse ja kehtestatavate rahaliste halduskaristuste tasemega.
- (29) Liikmesriikidelt tuleks nõuda selle tagamist, et halduskaristuste või muude haldusmeetmete ühtse kohaldamise tagamiseks võtaksid pandikirjade avalikku järelevalvet tegevad pädevad asutused kõikides liikmesriikides halduskaristuste või muude haldusmeetmete ja nende taseme kindlaksmääramisel arvesse kõiki asjakohaseid asjaolusid.
- (30) Selleks et avastada pandikirjade emiteerimise ja turustamisega seotud nõuete võimalikku rikkumist, peaks pandikirjade avalikku järelevalvet tegevatel pädevatel asutustel olema vajalikud uurimisvolitused ja tõhusad mehhanismid, mis soodustaksid võimalikest või tegelikest rikkumistest teatamist. Kõnealused mehhanismid ei tohiks piirata ühegi nende volituste ja mehhanismide kasutamisest kahjustatud isiku või üksuse õigust kaitsele.
- (31) Pandikirjade järelevalvet tegevatel pädevatel asutustel peaks samuti olema õigus määrata halduskaristusi ja võtta muid haldusmeetmeid, et tagada rikkumise järel võetava meetme võimalikult suur kohaldamisala ja aidata vältida edasisi rikkumisi, olenemata sellest, kas sellised meetmed on siseriikliku õiguse kohaselt halduskaristused või muud haldusmeetmed. Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada lisakaristusi ning kõrgemaid rahalisi halduskaristusi, kui need, mis on ette nähtud käesolevas direktiivis.
- (32) Pandikirju käsitlevaid olemasolevaid siseriiklikke õigusakte iseloomustab asjaolu, et nende suhtes kohaldatakse siseriiklikul tasandil üksikasjalikke regulatsioone ning pandikirjade emiteerimise ja programmide järelevalvet, et tagada pandikirjade emiteerimisel investorite õiguste pidev kaitse. Järelevalve hõlmab programmi tunnusjoonte, katvusnõuete ja tagatiste kogumi kvaliteedi pidevat jälgimist. Investoritele pandikirjade emiteerimist reguleeriva õigusraamistiku kohta antava teabe piisav tase on investorite kaitse oluline osa. Seepärast on asjakohane tagada, et pädevad asutused avaldavad korrapäraselt teavet käesoleva direktiivi ülevõtmise siseriiklike meetmete kohta ja selle kohta, kuidas nad pandikirjade avalikku järelevalvet teevad.
- (33) Pandikirju turustatakse praegu liidus riiklike nimetuste ja märgistega, millest mõned on väga tuntud. Mitmes liikmesriigis siiski ei ole selliseid nimetusi ega märgiseid. Seepärast näib, et oleks vaja lubada liidus pandikirju emiteerivatel krediidasutustel kasutada pandikirjade müümisel nii liidu kui ka kolmandate riikide investoritele konkreetset „Euroopa pandikirjade“ märgist, tingimusel et kõnealused pandikirjad vastavad liidu õiguses sätestatud nõuetele. Sellist märgist on vaja selleks, et nendel investoritel oleks lihtsam hinnata pandikirjade kvaliteeti ja seega teha need investeerimisobjektina ligitõmbavamaks nii liidus kui ka mujal. Kõnealuse märgise

kasutamine peaks siiski olema vabatahtlik ja liikmesriikidel peaks olema võimalik säilitada „Euroopa pandikirjade“ märgise kõrval oma riiklik nimetuste ja märgiste raamistik.

- (34) Selleks et hinnata käesoleva direktiivi kohaldamist, peaks komisjon tihedas koostöös EBAGA jälgima pandikirjade arengut liidus ning andma Euroopa Parlamendile ja nõukogule aru investorite kaitse taseme ja pandikirjade turgude arengu kohta. Aruandes tuleks keskenduda ka pandikirjade emiteerimisel tagatiseks olevate varadega seotud arengusuundadele, sealhulgas liikmesriikide võimalusele lubada emiteerida pandikirju riigi osalusega äriühingute laenude rahastamiseks.
- (35) Praegu puudub liidus kolmandate riikide krediitdiasutuste emiteeritud pandikirjade liidus tunnustamiseks samaväärsuskord, välja arvatud usaldatavusnõuete täitmise kontekstis, mille puhul lubatakse mõningaid kolmanda riigi võlakirju teatavatel tingimustel kohelda soodsamalt. Seepärast peaks komisjon tihedas koostöös EBAGA hindama kolmandate riikide pandikirjaemitentide ja pandikirjainvestorite tarbeks samaväärsuskorra kehtestamise vajalikkust ja asjakohasust. Komisjon peaks hiljemalt kolm aastat pärast kuupäeva, mil liikmesriigid peavad hakkama kohaldama käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud sätteid, esitama Euroopa Parlamendile ja nõukogule selle kohta aruande, ja kui see on asjakohane, ka seadusandliku ettepaneku.
- (36) Pandikirjadele on iseloomulik, et nende ettenähtud lõpptähtajani on aega mitu aastat. Seetõttu on vaja lisada üleminekumeetmed, millega tagada, et [OP: lisada käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäev] seisuga emiteeritud pandikirjad jääksid sellest puutumata.
- (37) Pandikirjade ühtse raamistiku kehtestamise tulemusel tuleks muuta ka direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 esitatud pandikirjade kirjeldust. Direktiivis 2014/59/EL osutatakse pandikirja määratlemiseks direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikele 4 ja kuna seda kirjeldust muudetakse, tuleks muuta ka direktiivi 2014/59/EL. Lisaks tuleks selleks, et vältida direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõike 4 kohaselt enne [OP: lisada käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäev] emiteeritud pandikirjade mõjutamist, osutada sellistele pandikirjadele kuni nende lõpptähtaja saabumiseni kui pandikirjadele ja neid selliselt määratleda. Seepärast tuleks direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL vastavalt muuta.
- (38) Vastavalt liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühisele poliitilisele deklaratsioonile selgitavate dokumentide kohta¹³ kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeeetmete kohta esitatavatele teadetele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi komponentide ja ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et selliste dokumentide edastamine on põhjendatud.
- (39) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada, on vaja kehtestada pandikirjade ühine raamistik, millega tagatakse, et pandikirjade struktuursed omadused on kogu liidus kooskõlas liidus sooduskohtlemise aluseks olevate riskiomadustega, sest need on liidu tasandil pandikirjade turgude edasise arendamise ja piiriüleste investeeringute toetamise vajaduse tõttu paremini saavutatavad liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

¹³ ELT C 369, 17.12.2011, lk 14.

- (40) Euroopa Andmekaitseinspektoriga konsulteeriti kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 45/2001¹⁴ artikli 28 lõikega 2 ja Euroopa Andmekaitseinspektor esitas oma arvamuse ...¹⁵,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I JAOTIS

REGULEERIMISESE, KOHALDAMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Reguleerimise

Käesolevas direktiivis investorite kaitseks sätestatavad eeskirjad käsitlevad järgmist:

- (1) pandikirjade emiteerimise nõuded;
- (2) pandikirjade struktuursed tunnused;
- (3) pandikirjade avalik järelevalve;
- (4) pädevate asutuste avalikustamismõisted seoses pandikirjadega.

Artikkel 2

Kohaldamisala

Käesolevat direktiivi kohaldatakse liidus asutatud krediidiasutuste emiteeritud pandikirjade suhtes.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „pandikiri“ – krediidiasutuse emiteeritud võlakohustus, mis on tagatud tagatiste kogumiga, kuhu kuuluvate varade vastu on pandikirjaomanikel kui eelisõigusega võlausaldajatel regressiõigus;
- (2) „pandikirjade programm“ – artiklis 15 osutatud varad ja kohustused ning krediidiasutuse tegevus pandikirjade emiteerimiseks artikli 19 kohaselt antud ühe loa alusel;
- (3) „tagatiste kogum“ – varad, mis moodustavad pandikirjade tagatise ja on eraldatud pandikirju emiteeriva krediidiasutuse muudest varadest;
- (4) „krediidiasutus“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
- (5) „hüpoteegikrediidiasutus“ – krediidiasutus, mis rahastab laene üksnes pandikirjade emiteerimisega ja millel on seadusega lubatud anda ainult hüpoteegi- ja avaliku sektori laene ning millel ei ole lubatud võtta hoiuseid, kuid mis võib võtta avalikkuselt muid tagasimakstavaid vahendeid;

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 45/2001 üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT L 8, 12.1.2001, lk 1).

¹⁵ [ELT C (...)]

- (6) „pandikirja kiirendamine“ – olukord, kui pandikirja emiteerinud krediidasutus või krediidasutuse esindaja kuulutab pandikirja viivitamatult sissenõutavaks ja tasumisele kuuluvaks ning pandikirjainvestoritele tuleb vastavad tagasimaksed teha esialgsest lõpptähtajast varem;
- (7) „turuväärtus“ – kinnisvara puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 76 määratletud turuväärus;
- (8) „hüpoteekimisväärtus“ – kinnisvara puhul määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 74 määratletud hüpoteekimisväärtus;
- (9) „elamukinnisvara“ – määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 75 määratletud elamukinnisvara;
- (10) „peamine vara“ – tagatiste kogumis kõige suurema osa moodustav vara, mis määrab tagatiste kogumi laadi;
- (11) „asendusvara“ – peamiste varade kõrval kattevara nõuete täitmiseks kasutatav vara;
- (12) „ületagatus“ – seadus- või lepingujärgselt nõutav tagatise tase, mis ületab artiklis 15 sätestatud kattevara nõuet;
- (13) „kombineeritud rahastamise nõue“ – eeskirjad, millega nõutakse, et kohustuste ja saabuva tähtajaga varade vahelisi rahavooge tuleb selliselt kombineerida, et tagatud on laenuvõtjate maksete laekumine enne pandikirjainvestoritele maksete tegemist ja see, et laenuvõtjatelt laekuvad summad on vähemalt samaväärsed pandikirjade investoritele tehtavate maksete väärtusega;
- (14) „likviidsete vahendite netoväljavool“ – kõik kohustused, sealhulgas põhi- ja intressimaksed ning pandikirjade programmi tuletislepingute raames tehtavad maksed pärast tagatiste kogumi varadest saadud sissevoolude mahaarvamist;
- (15) „lõpptähtaja pikendamise struktuur“ – mehhanism, millega konkreetse käivitaja esinemisel nähakse ette võimalus pikendada pandikirjade ettenähtud lõpptähtaega teatavaks perioodiks;
- (16) „pandikirjade avalik järelevalve“ – pandikirjade programmide järelevalve, millega tagatakse pandikirjade emiteerimise suhtes kohaldatavate nõuete täitmine ja täitmise tagamine;
- (17) „erihaldur“ – isik või üksus, kes on määratud haldama pandikirjade programmi selle programmi raames pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse korral.

II JAOTIS

PANDIKIRJADE STRUKTUURSED TUNNUSED

1. peatükk

Kahekordne regressiõigus ja pankrotivarast väljajätmine

Artikkel 4

Kahekordne regressiõigus

- 1. Liikmesriigid kehtestavad õigusnormid, millega antakse pandikirjainvestoritele järgmised nõudeõigused:
 - (a) nõudeõigus pandikirju emiteeriva krediidasutuse vastu;

- (b) pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral eelisnõudeõigus põhisummale ja tagatiste kogumisse kuuluvatelt varadelt kogunenud võimalikele intressidele;
 - (c) pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse korral ja juhul, kui punktis b osutatud eelisnõuet ei ole võimalik täielikult rahuldada, nõudeõigus kõnealuse krediidasutuse pankrotivarale ning see nõue kuulub samasse nõudeõiguse järku kui krediidasutuse tavaliste tagamata nõuetega võlausaldajate nõuded, nagu on kindlaks määratud siseriikliku õiguse kohaste nõuete rahuldamise järkudega tavalises maksejõuetusmenetluses.
2. Lõikes 1 osutatud nõudeõigused piirduvad pandikirjadega seotud täielike maksekohustustega.
3. Lõike 1 punkti c kohaldamisel võivad liikmesriigid hüpoteegikrediidasutuse maksejõuetuse korral kehtestada õigusnormid, millega saavad pandikirjainvestorid nõudeõiguse, mis kuulub kõrgemasse nõudeõiguse järku kui selle hüpoteegikrediidasutuse tavaliste tagamata nõuetega võlausaldajate nõuded, nagu on kindlaks määratud siseriikliku õiguse kohaste võlausaldajate nõuete rahuldamise järkudega tavalises maksejõuetusmenetluses, kuid madalamasse järku kui teiste eelisõigusega võlausaldajate nõuded.

Artikkel 5

Pandikirjade pankrotivarast väljajätmine

Liikmesriigid tagavad, et pandikirjadega seotud maksekohustuste suhtes ei kohaldata pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral automaatset kiirendamist.

2. peatükk

Tagatiste kogum ja kattevara

I JAGU

AKTSEPTEERITAV VARA

Artikkel 6

Aktsepteeritav vara

1. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et pandikirjad oleks alati tagatud kvaliteetsete varadega, millele on osutatud määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punktides a–g, või muude kvaliteetsete varadega, mis vastavad vähemalt järgmistele nõuetele:
- (a) vara turuväärtust või hüpoteekimisväärtust on võimalik kindlaks määrata;
 - (b) hüpoteek, koormatis, pandiõigus või muu varaga seotud tagatis on täitmisele pööratav;
 - (c) kõik õiguslikud nõuded hüpoteegi, koormatise, pandiõiguse või varaga seotud tagatise tekkimiseks on täidetud;
 - (d) hüpoteek, koormatis, pandiõigus või varaga seotud tagatis võimaldab pandikirju emiteerival krediidasutusel põhjendamatu viivitusega vara realiseerida.

Punkti a puhul kehtestavad liikmesriigid varade hindamise eeskirjad.

Punkti b puhul kehtestavad liikmesriigid eeskirjad, millega tagatakse hüpoteekide, koormatiste, pandiõiguste või tagatiste kogumis oleva varaga seotud tagatise viivitamatu esitamine ja registreerimine.

Punktide b ja d puhul tagavad liikmesriigid, et pandikirju emiteerivad krediidasutused hindavad enne varade tagatiste kogumisse arvamist nende sissenõudmise täitmisele pööratavust.

2. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et pandikirju emiteerivad krediidasutused kehtestaksid korra, mille alusel jälgida, kas tagatisena kasutatavad varad on kahju tekkimise riski vastu piisavalt kindlustatud.
3. Lõigete 1 ja 2 puhul nõuavad liikmesriigid, et pandikirju emiteerivad krediidasutused kirjeldaksid tagatisena kasutatavate varade ja oma laenupoliitika vastavust nendele lõigetele.

Artikkel 7

Väljaspool liitu asuvad varad

1. Kui lõikes 2 ei ole sätestatud teisiti, võivad liikmesriigid lubada pandikirju emiteerivatel krediidasutustel võtta tagatiste kogumisse väljaspool liitu asuvaid varasid.
2. Kui liikmesriigid lubavad lõikes 1 osutatud võtmist, kontrollivad nad investorite kaitse tagamiseks, kas väljaspool liitu asuvad varad vastavad kõigile artiklis 6 sätestatud nõuetele ja kas selliste varade realiseerimine on õiguslikult täitmisele pööratav sarnasel viisil, nagu liidus asuvate varade puhul.

Artikkel 8

Grupisisesele kogumisse arvatud pandikirjade struktuurid

Liikmesriigid võivad kehtestada eeskirjad gruppi kuuluva krediidasutuse emiteeritud pandikirjade („sisesele emiteeritud pandikirjad“) grupisisese tehingu kaudu teise samasse gruppi kuuluva krediidasutuse poolt pandikirjade emiteerimisel („väliselt emiteeritud pandikirjad“) tagatisena kasutamise kohta. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et need eeskirjad sisaldaksid vähemalt järgmisi nõudeid:

- (a) sisesele emiteeritud pandikirju, mida kasutatakse väliselt emiteeritud pandikirjade tagatisena, kajastatakse väliselt emiteeritud pandikirjad emiteerinud krediidasutuse bilansis;
- (b) väliselt emiteeritud pandikirju emiteerival krediidasutustel on nõue sisesele emiteeritud pandikirju emiteeriva krediidasutuse vastu ning see nõue on tagatud sisesele emiteeritud pandikirjadega;
- (c) väliselt emiteeritud pandikirju müüakse grupivälistele pandikirjainvestoritele;
- (d) nii sisesele kui ka väliselt emiteeritud pandikirjad liigituvad määruse (EL) nr 575/2013 III osa II jaotise 2. peatükis osutatud krediidikvaliteedi astmele 1 ning on tagatud elamu- ja ärikinnisvarale seatud hüpoteekidega.

Artikkel 9

Ühine rahastamine

1. Kui lõikest 2 ei tulene teisiti, lubavad liikmesriigid kasutada laenu, mis on tagatud elamu- ja ärikinnisvarale seatud hüpoteekide, koormatiste, pandiõiguse või muu võrreldava varaga seotud tagatisõigusega, mille krediidasutus on andnud tagatiste kogumisse, et teine krediidasutus saaks pandikirju emiteerida.
2. Liikmesriigid kehtestavad investorite kaitse tagamiseks eeskirjad, millega reguleeritakse laenude ja hüpoteekide, koormatiste, pandiõiguse või muu võrreldava varaga seotud tagatisõiguse ülekandmist välja andnud krediidasutuselt pandikirju emiteerivale krediidasutusele. Nende eeskirjadega tagatakse, et kõik artiklites 6 ja 12 sätestatud nõuded on täidetud.

Artikkel 10

Tagatiste kogumi koosseis

Liikmesriigid näevad investorite kaitse tagamiseks ette, et tagatiste kogumisse kuuluvate varade homogeensuse tase peab olema piisav ehk varad peavad olema struktuuri, eluea või riskiprofiili poolest sarnased.

Artikkel 11

Tagatiste kogumisse kuuluvad tuletislepingud

1. Liikmesriigid lubavad investorite kaitse tagamiseks arvata tagatiste kogumisse tuletislepinguid ainult juhul, kui on täidetud vähemalt järgmised nõuded:
 - (a) tuletislepinguid võetakse tagatiste kogumisse üksnes riskide maandamise eesmärgil;
 - (b) tuletislepingud on piisavalt dokumenteeritud;
 - (c) tuletislepingud on artikli 12 kohaselt eraldatud;
 - (d) tuletislepinguid ei saa lõpetada pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral;
 - (e) tuletislepingud vastavad lõike 2 kohaselt sätestatud eeskirjadele.
2. Selleks et tagada lõikes 1 loetletud nõuete täitmine, kehtestavad liikmesriigid tagatiste kogumisse kuuluvaid tuletislepinguid käsitlevad eeskirjad, sealhulgas vähemalt järgmise:
 - (a) riskimaandamise vastaspoolte aktsepteeritavuse kriteeriumid;
 - (b) tagatiste kogumisse kuuluvate tuletislepingute koguse piirmäärad;
 - (c) tuletislepingute kohta nõutavad dokumendid.

Artikkel 12

Varade eraldamine tagatiste kogumis

1. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et tagatiste kogumisse kuuluvate varade eraldamine vastaks vähemalt järgmistele nõuetele:
 - (a) pandikirju emiteeriv krediidasutus suudab kindlaks teha kõik tagatiste kogumisse kuuluvad varad;

- (b) pandikirju emiteeriv krediidasutus on kõik tagatiste kogumi varad õiguslikult siduvalt ja täitmiselt pööratavalt eraldanud;
- (c) kõik tagatiste kogumisse kuuluvad varad on kaitstud kolmandate isikute nõuete eest ega kuulu pandikirju emiteeriva krediidasutuse pankrotivara hulka.

Esimese lõigu kohaldamisel hõlmavad tagatiste kogumisse kuuluvad varad seoses tuletisinstrumenti positsioonidega saadud mis tahes tagatist.

- 2. Lõike 1 kohast tagatiste kogumi varade eraldamist kohaldatakse ka pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral.

Artikkel 13

Tagatiste kogumi järelevalvaja

- 1. Liikmesriigid võivad nõuda, et pandikirju emiteerivad krediidasutused määraksid tagatiste kogumi üle järelevalve tegemiseks tagatiste kogumi järelevalvaja, pidades silmas artiklites 6–12 ja artiklites 14–17 sätestatud nõudeid.
- 2. Kui liikmesriigid kasutavad lõikes 1 sätestatud võimalust, kehtestavad nad eeskirjad vähemalt järgmiste aspektide kohta:
 - (a) tagatiste kogumi järelevalvaja määramine ja ametist vabastamine;
 - (b) tagatiste kogumi järelevalvaja sobivuskriteeriumid;
 - (c) tagatiste kogumi järelevalvaja roll ja ülesanded, sealhulgas pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral;
 - (d) kohustus teavitada artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevat asutust;
 - (e) tagatiste kogumi järelevalvaja ülesannete täitmiseks vajalikule teabele juurdepääsu õigus.
- 3. Tagatiste kogumi järelevalvaja peab olema eraldi ja sõltumatu pandikirju emiteerivast krediidasutusest ja selle audiitorist.
- 4. Kui liikmesriigid kasutavad lõikes 1 sätestatud võimalust, teatavad nad sellest EBA-le.

Artikkel 14

Investorile esitatav teave

- 1. Liikmesriigid tagavad, et pandikirju emiteeriv krediidasutus annab pandikirjade programmide kohta piisavalt üksikasjalikku teavet, et investorid saaksid hinnata kõnealuse programmi profiili ja riske ning täita hoolsuskohustust.
- 2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et teave esitatakse investoritele vähemalt kord kvartalis ja portfelli kohta esitatakse vähemalt järgmist teavet:
 - (a) tagatiste kogumi ja lunastamata pandikirjade väärtus;
 - (b) tagatiste kogumisse kuuluvate varade geograafiline jaotus ja liik, nende laenu suurus ja hindamismeetod;
 - (c) andmed intressimäärade, vääringu, krediidi, turu ja likviidsusega seotud riskide kohta;
 - (d) tagatiste kogumis olevate varade ja pandikirjade lõpptähtaegade struktuurid;
 - (e) nõutud kattevara, lepingulise ja vabatahtliku ületagatuse tase;

- (f) selliste laenude osakaal, mille tasumise tähtpäeva on ületatud rohkem kui 90 päeva.

Liikmesriigid tagavad, et teave esitatakse investoritele koondteabena. Liikmesriigid võivad samuti nõuda, et teave esitataks iga laenu kohta eraldi.

3. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et pandikirju emiteerivad krediitiasutused avaldaksid oma veebisaidil lõigete 1 ja 2 kohaselt investoritele kättesaadavaks tehtava teabe.

II JAGU

KATTEVARA JA LIKVIIDSUSE NÕUDED

Artikkel 15 *Kattevara nõuded*

1. Liikmesriik nõuab investorite kaitse tagamiseks, et pandikirjade programmid vastaksid igal ajal vähemalt järgmistele kattevara nõuetele:
- (a) pandikirjade kõik kohustused, sealhulgas kohustus tasuda põhisumma ja lunastamata pandikirjade kogunenud intressid ning pandikirjade programmi haldamise ja hooldusega seotud kulud, on kaetud tagatiste kogumi varadega;
 - (b) nõutava kattevara taseme arvutamine tagab, et tagatiste kogumisse kuuluvate kõigi varade nimiväärtus on vähemalt sama suur kui lunastamata pandikirjade nimiväärtus kokku („nimiväärtuse printsiip“);
 - (c) kattevara nõude täitmisel arvestatakse tagatiste kogumis järgmisi varasid:
 - i) peamised varad;
 - ii) asendusvarad;
 - iii) artikli 16 kohaselt hoitav likviidne vara;
 - iv) artikli 11 kohaselt hoitavad tuletislepingud;
 - v) seadusjärgne ületagatus;
 - (d) tagamata nõudeid, mis loetakse olevat määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 kohaselt makseviivituses, tagatiste kogumis ei arvestata.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel võivad liikmesriigid lubada muid arvutuskäike, mille tulemusel ei jää kattevara allpoole nimiväärtuse printsiibi kohaselt arvutatud taset.

2. Liikmesriigid tagavad, et kattevara arvutamine ja kohustuste arvutamine põhinevad samal meetodikal.

Artikkel 16 *Tagatiste kogumi likviidsuspuhvri nõue*

1. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et tagatiste kogum sisaldaks alati likviidsuspuhvrit kättesaadavate likviidsete varadega, millest saab katta pandikirjade programmi likviidsete vahendite netoväljavoolu.
2. Tagatiste kogumi likviidsuspuhver peab katma 180 päeva likviidsete vahendite netoväljavoolu.
3. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud tagatiste kogumi likviidsuspuhver koosneb järgmist liiki varadest:

- (a) delegeeritud määruse (EL) 2015/61 artiklite 10, 11 ja 12 kohaselt 1. tasandi, 2A tasandi ja 2B tasandi varaks liigituvad varad, mida on hinnatud kõnealuse delegeeritud määruse artikli 9 kohaselt ning mis on eraldatud käesoleva direktiivi artikli 13 kohaselt;
- (b) krediidasutustega seotud riskipositsioonid, mis määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 lõike 1 punkti c kohaselt vastavad krediidikvaliteedi astmele 1.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et määruse (EL) nr 575/2013 artikli 178 kohaselt makseviivituses olevatest riskipositsioonidest tulenevaid tagamata nõudeid ei saa tagatiste kogumi likviidsuspuhvrise võtta.

- 4. Kui pandikirju emiteeriva krediidasutuse suhtes kohaldatakse muudes liidu õigusaktides sätestatud likviidsuskatte nõudeid, võivad liikmesriigid otsustada, et nendes liidu õigusaktides ette nähtud ajavahemike jooksul ei kohaldata lõigete 1, 2 ja 3 ülevõtmiseks vastu võetud riiklikke õigusnorme.
- 5. Liikmesriigid võivad lubada, et lõpptähtaja pikendamise struktuuride kohane põhisumma arvutatakse pandikirjade lõpptähtaja alusel.
- 6. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 sätestatud nõudeid ei kohaldata selliste pandikirjade suhtes, mille suhtes kohaldatakse kombineeritud rahastamise nõudeid.

Artikkel 17

Lõpptähtaja pikendamise struktuuride tingimused

- 1. Liikmesriigid võivad lubada emiteerida pandikirju, mille struktuur võimaldab lõpptähtaja pikendamist, kui investorite kaitse on tagatud vähemalt järgmise viisil:
 - (a) lõpptähtaja pikendamise käivitajad on täpsustatud lepingus või seaduses;
 - (b) lõpptähtaja pikendamine ei käivitu pandikirju emiteeriva krediidasutuse äranägemisel;
 - (c) investorile esitatav teave lõpptähtaja struktuuri kohta on piisav, et võimaldada kindlaks määrata pandikirjade riski, ning sisaldab üksikasjalikku teavet järgmise kohta:
 - i) lõpptähtaja pikendamiste käivitaja;
 - ii) lõpptähtaja pikendamiste tagajärjed pandikirju emiteeriva krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral;
 - iii) artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädeva asutuse ja erihalduri roll seoses lõpptähtaja pikendamisega, kui see on asjakohane;
 - (d) igal ajal saab kindlaks määrata pandikirja lõpptähtaja;
 - (e) lõpptähtaja pikendamine ei mõjuta pandikirjainvestorite järjestust;
 - (f) lõpptähtaja pikendamine ei muuda pandikirjade struktuurseid tunnuseid ei seoses artiklis 4 osutatud kahekordse regressiõiguse ega artiklis 5 osutatud pankrotivarast väljajätmisega.
- 2. Liikmesriigid, kes lubavad emiteerida pandikirju, mille struktuur võimaldab lõpptähtaja pikendamist, teavitavad oma otsusest EBA-t.

III JAOTIS

PANDIKIRJADE AVALIK JÄRELEVALVE

Artikkel 18

Pandikirjade avalik järelevalve

1. Liikmesriigid näevad investorite kaitse tagamiseks ette, et pandikirjade emiteerimise suhtes kohaldatakse pandikirjade avalikku järelevalvet.
2. Liikmesriigid määravad lõikes 1 osutatud pandikirjade avaliku järelevalve jaoks ühe või mitu pädevat asutust. Nad teavitavad nendest määratud asutustest komisjoni ja EBAat, teatades ühtlasi vajaduse korral ülesannete ja kohustuste jagunemise.
3. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused jälgivad pandikirjade emiteerimist, et hinnata vastavust käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikes õigusnormides sätestatud nõuetele.
4. Liikmesriigid tagavad, et pandikirju emiteerivad krediidasutused registreerivad kõik pandikirjade programmiga seotud tehingud ning kehtestavad piisavad ja asjakohased dokumenteerimissüsteemid ja -protsessid.
5. Lisaks tagavad liikmesriigid asjakohaste meetmete olemasolu, et lõike 2 kohaselt määratud pädevatel asutustel oleks võimalik saada teavet, mida on vaja käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikes õigusnormides sätestatud nõuete täitmise hindamiseks, kõnealuste nõuete võimaliku rikkumise uurimiseks ning halduskaristuste ja parandusmeetmete kehtestamiseks kooskõlas artikli 23 ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormidega.
6. Liikmesriigid tagavad, et lõike 2 kohaselt määratud pädevatel asutustel on pädevus, vahendid, tegevusvõime, volitused ja sõltumatus, mida pandikirjade avaliku järelevalvega seotud ülesannete täitmine eeldab.

Artikkel 19

Pandikirja programme luba

1. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et pandikirjade programmi luba tuleb hankida enne selle programmi raames pandikirjade emiteerimist. Liikmesriigid volitavad selliseid lube andma artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused.
2. Liikmesriigid sätestavad lõikes 1 osutatud loa saamise nõuded, sealhulgas vähemalt järgmised nõuded:
 - (a) asjakohane tegevuskava, milles on paika pandud pandikirjade emiteerimine;
 - (b) piisavad investorite kaitse põhimõtted, protsessid ja meetodikad, mida rakendada tagatiste kogumisse kuuluvate laenude heakskiitmisel, muutmisel, uuendamisel ja refinantseerimisel;
 - (c) juhtkonnal ja pandikirja programmiga tegelevatel töötajatel on piisav kvalifikatsioon ja piisavad teadmised pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade programmi haldamise kohta;
 - (d) tagatiste kogumi halduskorraldus vastab käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklikes õigusnormides sätestatud nõuetele.

Artikkel 20

Pandikirjade avalik järelevalve maksejõuetuse või kriisilahenduse korral

1. Artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused teevad pandikirju emiteeriva krediitdiasutuse kriisilahenduse korral koostööd vastava kriisilahendusasutusega, et tagada pandikirjainvestorite õiguste ja huvide kaitse, kontrollides sealhulgas kriisilahenduse protsessi ajal vähemalt pandikirjade programmi pidevat haldamist.
2. Liikmesriigid võivad pandikirju emiteeriva krediitdiasutuse maksejõuetuse korral ette näha erihalduri määramise, et tagada pandikirjainvestorite õiguste ja huvide kaitse, sealhulgas seeläbi, et maksejõuetusprotsessi ajal kontrollitakse vähemalt pandikirjade programmi pidevat haldamist.

Kui liikmesriigid seda võimalust kasutavad, nõuavad nad, et erihalduri määramisel ja ametist vabastamisel konsulteeritaks artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevate asutustega.

3. Kui liikmesriigid näevad lõike 2 kohaselt ette erihalduri määramise, võtavad nad vastu eeskirjad, milles sätestatakse kõnealuse erihalduri ülesanded ja vastutus vähemalt seoses järgmisega:
 - (a) pandikirjadega seotud kohustuste täitmine;
 - (b) tagatiste kogumisse kuuluvate varade valitsemine ja realiseerimine, sealhulgas nende ülekandmine koos pandikirjadega seotud kohustustega teisele pandikirju emiteerivale krediitdiasutusele;
 - (c) selliste juriidiliste tehingute tegemine, mida on vaja tagatiste kogumi nõuetekohaseks haldamiseks, pandikirjadega seotud kohustuste kattevara pidevaks jälgimiseks, tagatiste kogumisse kuuluvate varade tagasisaamise ja pärast pandikirjaga seotud kõigi kohustuste täitmist ülejäänud varade pandikirjad emiteerinud krediitdiasutusele üleandmise menetluste algatamiseks.
4. Liikmesriigid tagavad, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused, määramise korral ka erihaldur, ja kriisilahendusasutus kooskõlastavad oma tegevust maksevõimetus- või kriisilahendusmenetluses ja vahetavad teavet.

Artikkel 21

Pädevale asutusele aru andmine

1. Liikmesriigid nõuavad investorite kaitse tagamiseks, et pandikirju emiteerivad krediitdiasutused esitaksid artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevatele asutustele pandikirjade programmide kohta lõikes 2 sätestatud teabe. Aruandlus toimub korrapäraselt ja taotluse korral. Liikmesriigid kehtestavad korrapärase aruandluse sageduse eraldi eeskirjades.
2. Lõike 1 kohaselt kehtestatavate aruandluskohustustega nõutakse, et pandikirjade programmi nõuete kohta esitataks vähemalt järgmine teave:
 - (a) kahekordne regressiõigus artikli 4 kohaselt;
 - (b) pandikirjade pankrotivarast väljajätmine artikli 5 kohaselt;
 - (c) varade aktsepteeritavus ja tagatiste kogumi nõuded artiklite 6–11 kohaselt;
 - (d) tagatiste kogumi varade eraldamine artikli 12 kohaselt;
 - (e) tagatiste kogumi järelevalvaja toimimine artikli 13 kohaselt;
 - (f) investori teavitamise nõuded artikli 14 kohaselt;

- (g) kattevara nõuded artikli 15 kohaselt;
 - (h) tagatiste kogumi likviidsuspuhver artikli 16 kohaselt;
 - (i) lõpptähtaja pikendamise struktuuride tingimused artikli 17 kohaselt.
3. Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad pandikirju emiteeriva krediidasutuse poolt krediidasutuse maksejõuetuse või kriisilahenduse korral artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevale asutusele lõikes 2 sätestatud nõuete kohta aru andmiseks.

Artikkel 22

Pädevate asutuste volitused pandikirjade avaliku järelevalve tegemisel

1. Liikmesriigid annavad investorite kaitse tagamiseks artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevatele asutustele kõik järelevalve-, uurimis- ja karistuste kehtestamise volitused, mida on vaja pandikirjade avaliku järelevalve tegemiseks.
2. Lõike 1 kohased volitused hõlmavad järgmist:
 - (a) artikli 19 kohaste lubade andmise või nende andmisest keeldumise volitus;
 - (b) käesoleva direktiivi täitmise hindamiseks pandikirjade programmi korrapärase läbivaatamise volitus;
 - (c) kohapealse ja väliskontrolli elluviimise volitus;
 - (d) halduskaristuste või karistuste ja parandusmeetmete kehtestamise volitus kooskõlas artikli 23 ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormidega;
 - (e) pandikirjade emiteerimisega seonduvate järelevalvesuuniste vastuvõtmise ja rakendamise volitus.

Artikkel 23

Halduskaristused ja parandusmeetmed

1. Liikmesriigid sätestavad eeskirjad, millega kehtestatakse vähemalt järgmistes olukordades kohaldatavad asjakohased halduskaristused ja parandusmeetmed:
 - (a) krediidasutus on saanud pandikirjade emiteerimise loa valeandmeid esitades või muul ebaseadusliku viisil;
 - (b) krediidasutus ei vasta enam loa andmise tingimustele;
 - (c) krediidasutus emiteerib pandikirju ilma artikli 19 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormide kohast luba hankimata;
 - (d) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei täida artikli 4 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõudeid;
 - (e) pandikirju emiteeriva krediidasutuse emiteeritavad pandikirjad ei vasta artikli 5 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõuetele;
 - (f) pandikirju emiteeriva krediidasutuse emiteeritavad pandikirjad ei ole artikli 6 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormide kohaselt tagatud;
 - (g) pandikirju emiteeriv krediidasutus emiteerib pandikirju, mis on tagatud väljaspool liitu asuvate varadega, rikkudes artikli 7 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõudeid;

- (h) pandikirju emiteeriv krediidasutus kasutab pandikirjade tagamiseks grupisiseselt koondatud pandikirjade struktuuri, rikkudes artikli 8 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõudeid;
 - (i) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei täida artikli 9 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud ühise rahastamise tingimusi;
 - (j) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei täida artikli 10 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud tagatiste kogumi koosseisu tingimusi;
 - (k) pandikirju emiteeriv krediidasutus hoiab tuletislepinguid tagatiste kogumis muul eesmärgil kui riskide maandamiseks või ei täida artikli 11 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõudeid;
 - (l) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei täida artikli 12 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud tagatiste kogumi varade eraldamise nõudeid;
 - (m) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei esita teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet, rikkudes artikli 14 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnorme;
 - (n) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei hoia korduvalt või püsivalt tagatiste kogumi likviidsuspuhvit, rikkudes artikli 16 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnorme;
 - (o) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei täida artikli 17 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud lõpptähtaja pikendamise struktuuride tingimusi;
 - (p) pandikirju emiteeriv krediidasutus ei esita oma kohustuste kohta teavet või esitab puudulikku või ebaõiget teavet, rikkudes artikli 21 lõike 2 punkte a–i ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud kohustusi;
2. Lõikes 1 osutatud karistused ja meetmed on tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning hõlmavad vähemalt järgmist:
- (a) pandikirjade emiteerimise loa kehtetuks tunnistamine;
 - (b) avalik teadaanne, milles on märgitud füüsilise või juriidilise isiku nimi ja rikkumise laad kooskõlas artikliga 24;
 - (c) korraldus, millega nõutakse, et füüsiline või juriidiline isik lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
 - (d) rahalised halduskaristused.
3. Liikmesriigid tagavad ka, et halduskaristusi ja parandusmeetmeid rakendatakse tõhusalt.
4. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuste või muude parandusmeetmete laadi ja rahaliste halduskaristuste suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused, kui see on kohane, arvesse kõiki järgmisi asjaolusid:
- (a) rikkumise raskus ja kestus;
 - (b) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku vastutuse ulatus;
 - (c) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku finantsseisund, nimetades sealhulgas juriidilise isiku kogukäibe või füüsilise isiku aastase sissetuleku;
 - (d) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku poolt rikkumisega teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks teha;

- (e) rikkumisega kolmandatele isikutele tekitatud kahju, kui seda kahju saab kindlaks teha;
 - (f) kuivõrd rikkumise toime pannud füüsiline või juriidiline isik tegi pädeva asutusega koostööd;
 - (g) rikkumise toime pannud füüsilise või juriidilise isiku varasemad rikkumised;
 - (h) rikkumise tegelikud või võimalikud süsteemsed tagajärjed.
5. Kui lõikes 1 osutatud sätteid kohaldatakse juriidiliste isikute suhtes, tagavad liikmesriigid ka, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused kohaldavad käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud halduskaristusi ja parandusmeetmeid juhtorgani liikmete ja teiste siseriikliku õiguse kohaselt rikkumise eest vastutavate isikute suhtes.
6. Liikmesriigid tagavad, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused annavad enne lõikes 2 sätestatud halduskaristuste või parandusmeetmete kehtestamist käsitleva otsuse tegemist asjaomasele füüsilisele või juriidilisele isikule võimaluse esitada oma seisukohad.
7. Liikmesriigid tagavad, et iga otsus, millega kehtestatakse lõikes 2 sätestatud halduskaristused või parandusmeetmed, on nõuetekohaselt põhjendatud ja et selle võib edasi kaevata.

Artikkel 24

Halduskaristuste ja parandusmeetmete avaldamine

1. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud sätted sisaldavad eeskirju, millega nõutakse, et teave halduskaristuste ja parandusmeetmete kohta avaldatakse põhjendamatu viivitusega artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevate asutuste ametlikul veebisaidil.
2. Lõike 1 kohaselt vastu võetud eeskirjadega nõutakse vähemalt nende otsuste avaldamist, mille kohta ei ole esitatud ühtegi kaebust ja mis on kehtestatud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormide rikkumise eest.
3. Liikmesriigid tagavad, et selline avalikustamine sisaldab teavet õigusrikkumise liigi ja laadi ning karistatava füüsilise või juriidilise isiku identiteedi kohta. Lisaks tagavad nad pärast kõnealuse isiku teavitamist ja kooskõlas lõikega 4 põhjendamatu viivitusega sellise teabe avaldamise.
4. Kui liikmesriigid lubavad avaldada teavet edasikaevatud karistuste kohta, avaldavad artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused põhjendamatu viivitusega oma ametlikul veebisaidil ka teabe kaebuse seisu ja tulemuse kohta.
5. Liikmesriigid tagavad, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused avaldavad järgmistel juhtudel karistused anonüümselt ja kooskõlas siseriikliku õigusega:
- (a) kui karistust kohaldatakse füüsilise isiku suhtes ja isikuandmete avaldamist peetakse ebaproportsionaalseks;
 - (b) kui avalikustamine ohustaks finantsturgude stabiilsust või käimasolevat kriminaaluurimist;

- (c) kui avalikustamine põhjustaks asjaomastele krediidasutustele või investimisühingutele või füüsilistele isikutele ebaproportsionaalset kahju (kui seda on võimalik kindlaks teha).
6. Kui karistuse või meetme määramise otsus otsustatakse avaldada anonüümselt, võivad liikmesriigid lubada asjaomaste andmete avaldamise edasi lükata.
 7. Liikmesriigid tagavad, et avaldatakse ka kõik lõplikud kohtuotsused, millega tühistatakse halduskaristuse või parandusmeetme määramise otsus.
 8. Liikmesriigid tagavad, et lõigetes 2–6 osutatud avaldatav teave jääb artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädeva asutuse ametlikule veebisaidile pärast avaldamist vähemalt viieks aastaks. Avaldatud isikuandmeid hoitakse ametlikul veebisaidil ainult nii kaua, kui see on kohaldatavate isikuandmete kaitse eeskirjade kohaselt vajalik.
 9. Artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused teavitavad EBA-t kõigist kehtestatud halduskaristustest ja parandusmeetmetest, sealhulgas vajaduse korral mis tahes seonduvatest kaebustest ja selliste kaebuste tulemustest. Liikmesriigid tagavad, et pädevaid asutusi teavitatakse kriminaalkaristuste kehtestamise otsustest ja selliste otsuste üksikasjadest ning et nad esitavad kõnealuse teabe ka EBA-le.
 10. EBA haldab neile teatatud halduskaristusi ja parandusmeetmeid kajastavat kesket andmebaasi. Sellele andmebaasile pääsevad ligi ainult pädevad asutused ja seda ajakohastatakse lõike 9 kohaselt pädevate asutuste esitatud teabe põhjal.

Artikkel 25 *Koostöökohustus*

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused teevad tihedat koostööd krediidasutuste üldist järelevalvet tegevate pädevate asutustega kooskõlas nende krediidasutuste suhtes kohaldatavate asjaomaste liidu õigusaktidega.
2. Lisaks tagavad liikmesriigid, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused teevad üksteisega tihedat koostööd. Kõnealune koostöö hõlmab ka üksteisele teabe andmist, kui see on asjakohane muude asutuste järelevalveülesannete täitmiseks käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud siseriiklike õigusnormide kohaselt.
3. Lõike 2 teise lause puhul tagavad liikmesriigid, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused teevad järgmist:
 - (a) edastavad teise sellise pädeva asutuse nõudmisel kogu asjakohase teabe;
 - (b) teatavad omal algatusel mis tahes olulise teabe teistele pädevatele asutustele teistes liikmesriikides.
4. Samuti tagavad liikmesriigid, et lõikes 1 osutatud pädevad asutused teevad käesoleva direktiivi kohaldamisel koostööd EBAga.
5. Käesoleva artikli kohaldamisel loetakse teave oluliseks, kui see võib oluliselt mõjutada teises liikmesriigis pandikirjade emiteerimise hindamist.

Artikkel 26
Avalikustamisnõuded

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused avaldavad oma ametlikul veebisaidil järgmise teabe:
 - (a) pandikirjade emiteerimise kohta vastu võetud siseriiklike õigus- ja haldusnormide ning üldiste suuniste tekst;
 - (b) loetelu krediidiasutustest, kellel on lubatud pandikirju emiteerida;
 - (c) loetelu pandikirjadest, mille puhul lubatakse kasutada Euroopa pandikirja märgist.
2. Lõike 1 kohaselt avaldatud teave peab olema piisav, et võimaldada eri liikmesriikide pädevate asutuste vastuvõetud meetodeid asjakohaselt võrrelda. Seda teavet ajakohastatakse, kui on vaja võtta arvesse muutusi.
3. Lõike 1 punktide b ja c kohaldamisel teavitavad artikli 18 lõike 2 kohaselt määratud pädevad asutused igal aastal EBAt krediidiasutuste ja pandikirjade loeteludest.

IV JAOTIS
MÄRGISTAMINE

Artikkel 27
Märgistamine

Liikmesriigid lubavad krediidiasutustel kasutada Euroopa pandikirjade märgist käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormides sätestatud nõuetele vastavate pandikirjade puhul.

V JAOTIS
MUUDE DIREKTIIVIDE MUUTMINE

Artikkel 28
Direktiivi 2009/65/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

- (1) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid võivad lõike 1 esimese lõiguga ettenähtud 5 % piirmäära suurendada kuni 25 protsendini, kui võlakirjad emiteeriti enne [OP: lisada kuupäev, mis on üks päev pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva] ja need vastavad käesolevas lõikes sätestatud nõuetele, mis kehtisid nende emiteerimise kuupäeval, või kui võlakirjad vastavad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 20XX/XX artikli 3 punkti 1 kohasele pandikirjade määratlusele*.

* [OP: lisada viide Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivile (EL) .../... pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT C [...], [...], lk [...])].“;

- (2) kolmas lõik jäetakse välja.

Artikkel 29
Direktiivi 2014/59/EL muutmine

Direktiivi 2014/59/EL artikli 2 lõike 1 punkt 96 asendatakse järgmisega:

„96) „pandikiri“ – emiteerimise kuupäeval kehtinud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ* artikli 52 lõikes 4 osutatud instrument, mis emiteeriti enne [OP: lisada kuupäev, mis on üks päev pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva], või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 20XX/XX artikli 3 lõikes 1 sätestatud määratluse kohane pandikiri**;

* Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

** [OP: lisada viide Euroopa Parlamendi ja nõukogu ... direktiivile (EL) .../... pandikirjade emiteerimise ja pandikirjade avaliku järelevalve kohta ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ ja 2014/59/EL (ELT C [...], [...], lk [...])].“.

VI JAOTIS **LÕPPSÄTTED**

Artikkel 30
Üleminekumeetmed

Liikmesriigid tagavad, et enne XX [OP: lisada kuupäev, mis on üks päev pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva] emiteeritud ja emiteerimise kuupäeval kehtinud direktiivi 2009/65/EÜ artikli 52 lõikes 4 sätestatud nõuetele vastavate pandikirjade suhtes ei kohaldata käesoleva direktiivi artiklites 5–12 ning artiklites 15, 16, 17 ja 19 sätestatud nõudeid, kuid neile võib kuni nende tähtpäeva saabumiseni osutada käesoleva direktiiviga kooskõlas kui pandikirjadele.

Artikkel 31
Läbivaatamised ja aruanded

1. Komisjon esitab tihedas koostöös EBAga hiljemalt XX [OP: lisada kuupäev, mis on kolm aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva] Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande selle kohta, kas pandikirju emiteerivate kolmandate riikide krediitiasutuste ja pandikirjainvestorite jaoks võiks kehtestada samaväärsuskorra, võttes arvesse rahvusvahelisi arengusuundi pandikirjade valdkonnas, eelkõige kolmandate riikide õigusraamistiku muutumist.
2. Komisjon esitab tihedas koostöös EBAga hiljemalt XX [OP: lisada kuupäev, mis on kolm aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva] Euroopa Parlamendile ja nõukogule aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta seoses investorite kaitse taseme ja ELis pandikirjade emiteerimises toimunud muutustega, sh
 - (a) muutused pandikirjade emiteerimise lubade arvus;

- (b) muutused käesoleva direktiivi ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 129 ülevõtmiseks vastu võetud õigusnormide kohaselt emiteeritud pandikirjade arvus;
 - (c) pandikirjade emiteerimisel tagatiseks olevate varadega seotud muutused;
 - (d) ületagatuse tasemega seotud muutused;
 - (e) piiriülesed investeeringud pandikirjadesse, sealhulgas välisinvesteeringud kolmandatest riikidest ja kolmandatesse riikidesse;
 - (f) lõpptähtaja pikendamist võimaldava struktuuriga pandikirjadega seotud muutused.
3. Lõike 2 puhul edastavad liikmesriigid punktides a–f nimetatud teabe komisjonile hiljemalt XX [OP: lisada kuupäev, mis on kaks aastat pärast käesoleva direktiivi artikli 32 lõike 1 teises lõigus sätestatud kuupäeva].

Artikkel 32

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu ja avaldavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid hiljemalt [lisada kuupäev, mis on üks aasta pärast jõustumist]. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates [lisada esimese lõigu punkti 1 esimene lõik].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas vastuvõetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 33

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 34

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja